

C
Kommunaludvalget
KOU alm. del – svar på spørgsmål 20
Offentlig

Folketingets Kommunaludvalg

MODTAGET

10 JAN. 2005 15¹⁰

Den Centrale Indlevering

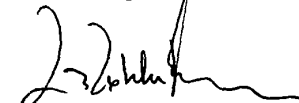

ORIGINAL

Dato: 10 JAN. 2005
Kontor: 1.ø.kt.
J.nr.: 2005-2414-36

Sagsbeh.: CBI
Fil-navn: Dokument 3

- . / . Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 20, (Alm. del), som Folketingets Kommunaludvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 17. december 2004.

Med venlig hilsen

Lars Løkke Rasmussen /
Charlotte Bidsted

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:

Kontor: 1.ø.kt.

J.nr.: 2005-2414-36

Sagsbeh.: CBI

Fil-navn: Dokument 2

Besvarelse af spørgsmål nr. 20 (Alm. del), som Folketingets Kommunaludvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 17. december 2004

Spørgsmål 20:

"Ministeren bedes løbende oversende kopi af de høringssvar, som modtages på forslagene, der vedrører kommunalreformen på ministerens område."

Svar:

- ./. Hermed vedlægges kopi af høringssvarene vedrørende kommunalreformen, som Indenrigs- og sundhedsministeriet har modtaget indtil høringsfristen den 7. januar 2005.

Ministeriet vil løbende fremsende de høringssvar, der måtte komme senere.

Til udvalgets orientering er kopi af høringssvar, der vedrører kommunalreformen på sundhedsområdet oversendt til Folketingets Sundhedsudvalg.

Kopi til Lise, stabs

Bianca Lund Sørensen

Fra: Pernille Seaton
Sendt: 10. januar 2005 11:04
Til: Kontorpostkasse 1 økonomiske kontor
Cc: Jette Jørgensen
Emne: VS: Høringssvar.

Dette høringssvar fra Landsforeningen Specialskolerne i Danmark vedrører lovpakken vedr. kommunalreformen, og derfor videresendes henvendelsen til 1. økonomiske kontor.

Henvendelsen kræver formentlig ikke svar.

vh. Pernille Seaton
Sekretariatet
-----Oprindelig meddelelse-----
Fra: Jette Jørgensen
Sendt: 7. januar 2005 10:22
Til: Pernille Seaton
Emne: VS: Høringssvar.

INDGÅET I

10 JAN. 2005

i.Ø

??

-----Oprindelig meddelelse-----
Fra: Marianne Banner [mailto:marianne_banner@yahoo.dk]
Sendt: 6. januar 2005 16:21
Sendt til: Kontorpostkasse Sekretariatet
Samtale: Høringssvar.
Emne: Høringssvar.

Høringssvar ang. Lovforslag til ny folkeskole lov. samt ny sociallov.

Landsforeningen Specialskolerne i Danmark har til formål at støtte skolebestyrelserne i arbejdet for at sikre:

- børn og unge på specialskolerne en undervisning og udvikling, der er afpasset efter deres handicap
- at kvaliteten i de specialpædagogiske tilbud er optimal og til stadighed udvikles.

Til Undervisningsministeriet, indenrigsministeriet og socialministeriet.

De ændringer, som strukturreformen indebærer i forhold til skoleloven, er først og fremmest, at § 20, stk. 1 og 2 slås sammen. Men det er bekymrende da der er stor forskel på den almindelige specialundervisning som kan rummes i den kommunale folkeskole og så den specialundervisning der foregår på en vidtgående specialskole.

Dette vil kunne medføre en spredt og mindre intensiv indsats overfor de svageste børns undervisning .

Ved en spredning af den vidtgående specialundervisningen, kan man endvidere frygte, at der vil ske et videns- og kompetence tab, idet den erfaring og ekspertise, som findes på specialskolen, vil være i risiko for at forsvinde, når det faglige miljø bliver mindre - evt. endda blot båret af enkeltpersoner.

At kommunerne skal bære hele udgiften jf. 49 til specialundervisning også selv om det bliver regionernes opgave at tilbyde de nødvendige pladser på landsdelsdækkende specialskoler vil give kommunerne store muligheder for kassetækning, da der derved er åbent for, at det er et skøn over forbruget af specialskolepladser, der bestemmer størrelsen af regionens tilbud.

Strukturreformen indebærer desuden, at kommuner under 20.000 indbyggere skal indgå forpligtende samarbejdsaftaler. Kommuner over denne størrelse behøver ikke dette.

En typisk amtslig specialskole idag, har et befolkningsunderlag på godt 100.000 indbyggere. De nye storkommuner vil derfor sjældent alene kunne drive en specialskole.

Når specialskolen skal drives af en beliggenhedskommune, vil denne typisk være afhængig af, at nabokommuner vil være med til at garantere en drift.

Hvis dette ikke kommer i stand, fordi kommunerne ønsker at foretage undervisning i eget regi, vil specialskolen være for dyr og dermed selvsagt umiddelbart lukningstruet. (dette scenarie kan blive akut, fordi ingen kommune kan holde til f.eks. at satse på at 50 - 75 elever skal finansieres udefra - uden bindende forhåndsftaler herom).

Sker dette er fagligheden for alvor truet og dermed mister de allersvageste børn i vores samfund muligheden for at udnytte deres potentialer.

Disse børn kræver et højt specialiceret læringsmiljø, som kun kan sikres i en stabil og økonomisk politisk enhed som udelukkende har specialområdet som sit arbejdsfelt. med andre ord regionen, det er her man har opbygget et faglig og politisk økonomisk miljø, som specialundervisningen naturligt må høre ind under, alt den stund voksen området indenfor handicap, Børne og ungdomspsykiatrien samt specialinstitutionerne også ligger i regionalregi.

Derved kan man holde hele handicapområdet indenfor samme regi.

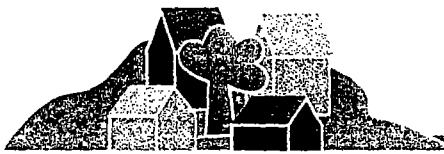
Dette vil naturligvis betyde at regionerne må have en skatteudskrivnings ret så de kan finansiere dette.

Nærhedsprincippet indenfor den vidtgående specialskoleområde er ulogisk og meningsløst, det vil være meget få af børnene på en vidtgående specialskole som kan overføres til en kommuneskoles rummelighed, og at specialsskolen skal styres fra beliggenhedskommunen betyder blot at den vil være et let offer i enhver sparerunde, der er ikke mange stemmer i handicappede børn, eller i deres familier.

På Specialskolernes vegne

Marianne Banner
formand

Marianne Banner, Kaserneboulevarden 35, 8000 Århus C, 28992434/86122519.E-mail:marianne-banner@yahoo.dk

Kopi til Unga, TK
Louise, TK

LANDDISTRIKTERNES FÆLLESRÅD

Statsministeren
Indenrigs- og Sundhedsministeren
Fødevareministeren
Økonomi – og Erhvervsministeren
Miljøministeren

INDGÅET I
10 JAN 2005

Jelling, 7. januar 2005

1.0

Vedr. høring om lovforslag til udmøntning af Kommunalreformen

Tak for de fremsendte lovforslag, modtaget 01.12.04.

Indledningsvis vil Landdistrikternes Fællesråd udtrykke en bekymring for de demokratiske vilkår i denne proces.

Når et så omfattende lovændringsforslag sendes i høring i december, vil det kun være muligt for organisationer med mange embedsmænd at foretage en tilbundsgående behandling.

Der har, indenfor de givne tidsrammer, ikke været mulighed for at debattere indholdet med det demokratiske vækstlag, som Fællesrådets medlemsskare repræsenterer, hvilket er meget beklageligt, i forbindelse med en række lovændringer, der får vidtrækkende konsekvenser for befolkningen i landdistrikterne.

Generelt anser Fællesrådet det for vigtigt, at landdistriktsudvikling fortsat foregår i tæt samspil med de borgere den omfatter.

Fællesrådet skal derfor hermed udmelde sin tilslutning til svar af d.d. fra Amdsrådsforeningen: "Høringssvar om regional udvikling" j.nr. 002-471132.

LDF skal endvidere anbefale, at der kun er ét vækstforum i hver region.

Dette skal gives vidtgående kompetencer og økonomisk råderum indenfor landdistriktsudvikling. Fællesrådet vil derfor hermed kvittere Fødevareministeriet for forslaget om at art. 33- og LEADER+ ordningernes nyordning i forbindelse med det kommende landdistriktsprogram fortsat er placeret regionalt.

Landdistrikternes Fællesråd foreslår at regionernes beføjelser skærpes, således at kun jura – ikke projekternes faktuelle indhold – skal vurderes af ministeriet før endelig godkendelse.

Det forventes, at hver enkelt region via sin udviklingsafdeling, har et tæt samarbejde med kommunernes landdistriktsråd og udviklingsafdelinger; således at regionens udviklingsplan afspejler en koordinering af de kommunale landdistriktsstrategier – ikke blot hvad angår erhvervsudvikling; men i høj grad også alle de andre sektorer, der indgår i en helhedstænkt landdistriktspolitik.

Endelig vil Fællesrådet bede regeringen overveje hvorledes borgerne gives tid og mulighed for at debattere og kommentere strukturreformens lovgivningsmæssige konsekvenser, før disse vedtages.

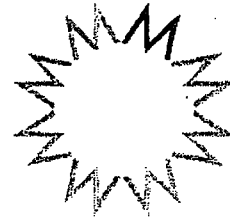
Med venlig hilsen

Landdistrikternes Fællesråd

Thorkild Ljørring Pedersen
Formand

Fra 48

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

DANSK MANAGEMENT RÅD

— EN DEL AF DANSK INDUSTRI

7. januar 2005

Angående forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner mv.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har den 1. december 2004 sendt forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner mv. i høring.

Dansk Management Råd - brancheorganisationen for danske managementkonsulenter - havde allerede i oktober lejlighed til at kommentere etableringen af et evalueringsinstitut. Ved den lejlighed fandt DMR det uforståeligt, at Ministeren havde forhandlet en aftale på plads, hvor et statsligt institut skulle overtage opgaver, der i dag udføres af private aktører på et veludviklet privat marked. Vi foreslog endvidere at de egentlige evalueringsopgaver skulle udliciteres til private udbydere.

Ministeren svarede, at det i forbindelse med udformningen af lovforslaget ville blive overvejet at give instituttet mulighed for at udbyde nogle af sine evalueringsopgaver.

Nu er lovforslaget kommet, og det fremgår ikke at instituttet skal udbyde nogle af sine evalueringsopgaver.

DMR stiller sig fortsat uforstående over for, at der etableres et statsligt institut, som dels på foreskrevne områder og dels på eget initiativ kan udbyde og udvikle forretningsområder i konkurrence med et velfungerende privat marked, med stor risiko for konkurrenceforvriddning.

DMR vil foreslå, at der etableres et lille og meget omkostningseffektivt sekretariat, som har til opgave at identificere og udbyde evalueringsopgaver, men at selve evalueringsopgaverne udliciteres til private konsulentvirksomheder.

Med venlig hilsen
Dansk Management Råd

Steen Madsen
Direktør

INDGÅET I
17 DEC. 2004

ABT

Side 1 af 1
Fra Anja, 2K
2 4

Heidi Lykke Schmidt

1. Ø

Fra: Jette Jørgensen

Sendt: 17. december 2004 15:59

Til: Kontorpostkasse 1 økonomiske kontor

Emne: VS: Vedr: forslag til lov om kommunale borgerservicecentre.

til 1. Ø?

Indgået i
Kommunalafdelingen

21 DEC. 2004

Jette

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Sendt: 17. december 2004 14:46

Til: Kontorpostkasse Sekretariatet

Emne: VS: Vedr: forslag til lov om kommunale borgerservicecentre.

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Cecilie Demant Nordentoft (DEP) [mailto:depccdn@fvn.dk]

Sendt: 17. december 2004 14:27

Til: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Cc: Susan Bramsen (DEP); Susie Hosainzadeh (DEP); Anders T. Christensen (DEP)

Emne: Vedr: forslag til lov om kommunale borgerservicecentre.

Til Indenrigs- og Sundhedsministeriet,

Fødevareministeriet har ingen bemærkninger til lovforslaget vedr. kommunale borgerservicecentre.

Med venlig hilsen

Cecilie Demant Nordentoft

Studertermedhjælper

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departementet

Hölbergsgade 2

1057 København K

Tlf: 33 92 33 45

Fax: 33 15 80 73

Email: depccdn@fvn.dk

Im. 2 KKT. j.nr. 2004-2200-21

21 DEC. 2004

Akt.nr. 50 Anja bilag

Indgået i
Kommunalafdelingen

- 5 JAN. 2005

Fra Anja, 2K
dansk byggeri

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Kontor: 2.k.kt.
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

AST

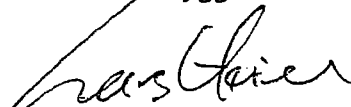
04-01-2005
Sagsnr.: 34453

Høring over forslag til Lov om kommunale borgerservicecentre

Dansk Byggeri har modtaget ovennævnte lovforslag i høring.

Da der er tale om et lovforslag specifikt rettet mod borgerne og ikke mod virksomhederne, har vi ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen
Dansk Byggeri

Lars Høier

Im. 2. KKT. j.nr. 3004-2200-21

5 JAN. 2005

Akt 61 ~~Nr. Voldgade 105~~ bilag

Postbox 2125
1015 København K

Telefon 72 16 00 00
Telefax 72 16 00 10

www.danskbyggeri.dk
info@danskbyggeri.dk

Fra Anja, 2K

Indgået i
Kommunalfdelingen

23 DEC. 2004

1/1

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Sagsnummer
94824-495236

Sagsbehandler MGL
Direkte 36 13 15 01
Fax 36 13 18 96
MGL@hur.dk

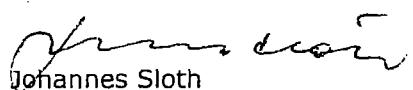
17. december 2004

Høringssvar vedr. Forslag til lov om kommunale borgerservicecentre

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har fremsendt udkast til "Forslag til lov om kommunale borgerservicecentre".

Hovedstadens Udviklingsråd har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Venlig hilsen

Johannes Sloth
administrerende direktør

Im. 2 KKT. j.nr. 2004-2200-21

23 DEC. 2004

Akt.nr. 5/ Antal bilag

Fra Anja, ZK

Anja Bergman Thuesen

Fra: Jakob Øster [jds@inm.dk]

Sendt: 7. januar 2005 13:22

Til: Anja Bergman Thuesen

Cc: Jakob Øster; Karen Johansen; Frederik Gammeltoft

Emne: Integrationsministeriets høringssvar vedr. forslag til lov om kommunale servicecentre

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har ved e-post af 1. december 2004 anmodet Integrationsministeriet om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om kommunale servicecentre - udmøntning af kommunalreformen på Indenrigs- og Sundhedsministeriets område.

I den anledning skal Integrationsministeriet herved meddele, at ministeriet ikke har bemærkninger til det fremsendte.

Med venlig hilsen

Jakob Øster
Sekretariatskontoret
Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K.
Tlf. (+45) 33 92 33 80, Direkte (+45) 33 95 15 87
E-post: jds@inm.dk

Fra-1k

Julie Iben Rothe

Fra: Thomas Frederiksen
Sendt: 7. januar 2005 14:09
Til: 1. kommunekontor
Emne: VS: Vedr. forslag til lov om revision af den kommunale inddeling

Lægges desuden i postmappen

Vh. thomas

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Jean Dalberg (DEP) [mailto:jda@fvm.dk]
Sendt: 7. januar 2005 13:56
Sendt til: Kontorpostkasse 1. Kommunekontor
Samtale: Vedr. forslag til lov om revision af den kommunale inddeling
Emne: Vedr. forslag til lov om revision af den kommunale inddeling

Til Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Fødevareministeriet har ingen bemærkninger til lovforslaget vedr. revision af den kommunale inddeling.

Med venlig hilsen

Jean Dalberg
Ministeriet for Fødevarer Landbrug og Fiskeri
Departementet
4. kontor
Holbergsgade 2
1057 København K
Tlf.: 33 92 93 69
@-mail: jda@fvm.dk

ERHVERVS- OG SELSKABSSTYRELSEN

8. december 2004

**ERHVERVS- OG
SELSKABSSTYRELSEN**

Kampmannsgade 1
1780 København V

Høringsvar vedrørende lov om kommunale servicecentre

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har modtaget ovennævnte i høring.

Formålet med lovforslaget er at fremme kommunalbestyrelses oprettelse af borgerservicecentre, der kan fungere som borgernes indgang til den offentlige sektor. Loven får dermed ingen konsekvenser for erhvervslivet.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) har således ingen bemærkninger til lovforslaget.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har ikke yderligere bemærkninger

Med venlig hilsen

Casper Leiholt
Fuldmægtig
Erhvervs- og Selskabsstyrelsen
Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering
Kampmannsgade 1
DK-1780 København V

Tlf.: +45 33 30 77 00
Dir. tlf.: +45 33 30 76 30
Fax: +45 33 30 77 99

E-mail: cli@eogs.dk

E&S benytter digital signatur på alle e-mails. Vil du vide mere om digital signatur - [læs her](#). Hvis du har problemer med en e-mail fra E&S - returnér venligst e-mail inkl. fejlbesked - [læs om de mest almindelige fejl](#). Undlad venligst at kryptere e-mails direkte til E&S medarbejdere, benyt i stedet eogs@eogs.dk - [Læs mere](#).

ERHVERVS- OG SELSKABSSTYRELSEN

8. december 2004

**ERHVERVS- OG
SELSKABSSTYRELSEN**

Kampmannsgade 1
1780 København V

Høringssvar vedrørende lov om forpligtende kommunale samarbejder

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har modtaget ovennævnte i høring.

Formålet med lovforslaget er, at mindre kommuner, der ikke ønsker at indgå i kommunalsammenlægning, får mulighed for at indgå forpligtende kommunale samarbejder på en række områder. Loven har dermed udelukkende effekter for nogle enkelte kommuners fælles opgaveløsning, hvorfor erhvervslivet ikke vil opleve ændrede administrative konsekvenser.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) har således ingen bemærkninger til lovforslaget.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Casper Leiholt
Fuldmægtig
Erhvervs- og Selskabsstyrelsen
Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering
Kampmannsgade 1
DK-1780 København V

Tlf.: +45 33 30 77 00
Dir. tlf.: +45 33 30 76 30
Fax: +45 33 30 77 99

E-mail: cli@eogs.dk

E&S benytter digital signatur på alle e-mails. Vil du vide mere om digital signatur - [læs her](#). Hvis du har problemer med en e-mail fra E&S - returnér venligst e-mail inkl. fejlbesked - [læs om de mest almindelige fejl](#). Undlad venligst at kryptere e-mails direkte til E&S medarbejdere, benyt i stedet eogs@eogs.dk - [Læs mere](#).

ERHVERVS- OG SELSKABSSTYRELSEN

10. december 2004

**ERHVERVS- OG
SELSKABSSTYRELSEN**

Kampmannsgade 1
1780 København V

**Høringsvar vedrørende lov om revision af den kommunale indde-
ling**

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har modtaget ovennævnte i høring.

Loven bemyndiger indenrigs- og sundhedsministeren til at ændre den kommunale struktur via sammenlægning af kommuner. Dermed vil loven få administrative konsekvenser for de virksomheder, der hører hjemme i kommuner, der lægges sammen. Med loven er der dog alene tale om strukturelle ændringer på kommunalt plan, hvorfor loven ikke medfører nye administrative konsekvenser for de berørte virksomheder.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) har således ingen bemærkninger.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Casper Leiholt
Fuldmægtig
Erhvervs- og Selskabsstyrelsen
Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering
Kampmannsgade 1
DK-1780 København V

Tlf.: +45 33 30 77 00
Dir. tlf.: +45 33 30 76 30
Fax: +45 33 30 77 99

E-mail: cli@eogs.dk

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) vurderer de erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af nye love og bekendtgørelser. CKR kan teste forslag med væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet i et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

E&S benytter digital signatur på alle e-mails. Vil du vide mere om digital signatur - [læs her](#). Hvis du har problemer med en e-mail fra E&S - returnér venligst e-mail inkl. fejlbesked - [læs om de mest almindelige fejl](#). Undlad venligst at kryptere e-mails direkte til E&S medarbejdere, benyt i stedet eogs@eogs.dk - [Læs mere](#).

Im. / KKT. j.nr. 2004-2000-8
Akt.nr. 13 Bilagsnr. 9

Fra HK
Kopi til Mail, 20

Indenrigs- og
Sundhedsministeriet

Sagsnr.: 2004-0001166

ERHVERVS- OG SELSKABSSTYRELSEN

Nils, 20

13. december 2004

**ERHVERVS- OG
SELSKABSSTYRELSEN**

Kampmannsgade 1
1780 København V

Høringssvar vedrørende lov om regionernes finansiering

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har modtaget ovennævnte i høring.

Loven fastsætter reglerne for regionernes økonomi og finansiering. Den specificerer reglerne for tilskud fra stat og kommuner. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) vurderer således, at loven ikke er erhvervsrelevant.

CKR har i den anledning ingen bemærkninger.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Casper Leiholt
Fuldmægtig
Erhvervs- og Selskabsstyrelsen
Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering
Kampmannsgade 1
DK-1780 København V

Tlf.: +45 33 30 77 00
Dir. tlf.: +45 33 30 76 30
Fax: +45 33 30 77 99

E-mail: cli@eogs.dk

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) vurderer de erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af nye love og bekendtgørelser. CKR kan teste forslag med væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet i et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler. .

E&S benytter digital signatur på alle e-mails. Vil du vide mere om digital signatur - [læs her](#). Hvis du har problemer med en e-mail fra E&S - returnér venligst e-mail inkl. fejlbesked - [læs om de mest almindelige fejl](#). Undlad venligst at kryptere e-mails direkte til E&S medarbejdere, benyt i stedet eogs@eogs.dk - [Læs mere](#).

Kopi

10. december 2004

**ERHVERVS- OG
SELSKABSSTYRELSEN**

Kampmannsgade 1
1780 København V

Høringsvar vedrørende lov om procedurerspørgsmål i forbindelse med kommunalreformen

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har modtaget ovennævnte i høring.

Loven indeholder regler for overførslen af aktiver, passiver, pligter, ansatte m.m. i forbindelse med kommunalreformen. Den finder således alene anvendelse i forbindelse med nedlæggelse af amterne, kommunesammenlægninger samt oprettelsen af regionsråd. Ingen private virksomheder bliver berørt, og loven har dermed ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) har således ingen bemærkninger.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Casper Leiholt
Fuldmægtig
Erhvervs- og Selskabsstyrelsen
Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering
Kampmannsgade 1
DK-1780 København V

Tlf.: +45 33 30 77 00

Dir. tlf.: +45 33 30 76 30

Fax: +45 33 30 77 99

E-mail: cli@eogs.dk

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) vurderer de erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af nye love og bekendtgørelser. CKR kan teste forslag med væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet i et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

E&S benytter digital signatur på alle e-mails. Vil du vide mere om digital signatur - [læs her](#). Hvis du har problemer med en e-mail fra E&S - returnér venligst e-mail inkl. fejlbekendtgørelse - [læs om de mest almindelige fejl](#). Undlad venligst at kryptere e-mails direkte til E&S medarbejdere, benyt i stedet eogs@eogs.dk - [Læs mere](#).

fra TK

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

11741/11742
LIBA/haha

6.1.2005

Forslag til lov om revision af den kommunale inddeling og forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder

FTF har modtaget forslag til lov om revision af den kommunale inddeling og forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder til høring.

Generelt er FTF positiv indstillet overfor, at der sker en reform af den offentlige sektors struktur, idet det er FTF's opfattelse, at der ikke er tvivl om, at både de aktuelle og fremtidige krav og forventninger til kvalitetsbaseret fagligt bæredygtige og velfungerende offentlige opgaver tilsiger, at der må gennemføres en strukturreform.

FTF var oprindeligt enig med Strukturkommissionen i, at overførslen af nye opgaver til kommunerne forudsatte en kommunestørrelse på minimum ca. 30.000 indbyggere. For FTF er kommunernes evne til at leve op til borgernes forventninger om en effektiv god velfærdsservice afgørende og det er derfor bekymrende, når der satses på, at også mindre kommuner med kun 20.000 indbyggere samt egentlige små kommuner kan bevare selvstændigheden ved at indgå i forpligtende kommunalt samarbejde.

Efter FTF's opfattelse er der behov for en meget grundig behandling og vurdering af konkrete forslag og konsekvenser i forhold til såvel helhed som detalje i forbindelse med kommunalreformen. Hvis der sker lovsjusk og træffes forhastede beslutninger, vil det ikke bidrage til langtidsholdbarheden og fagligheden i de konkrete løsninger, som både borgere og offentligt ansatte skal leve med de kommende år.

FTF ser det derfor som en risiko, at den meget korte implementeringsperiode, der er afsat til hele reformarbejdet, skal forplumre kvaliteten af den og give grobund for en række problemer, både på kort og langt sigt. FTF finder også, at dette har afspejlet sig i, hvordan de konkrete lovforslag i høj grad må basere reguleringen på ministerbemyndigelser, der er med til at gøre lovgivningen og gennemsigtigheden af, hvor kompetencerne egentlig findes i forhold til strukturreformen, meget vanskelig.

Den manglende gennemsigtighed kan eksempelvis ses i lov om forpligtende kommunale samarbejder, hvor der i § 7 gives bemyndigelse til udveksling af oplysninger. Bemyndigelsen fraviger bestemmelserne i persondatalovens § 8, stk. 3, men det fremgår dog ikke, hvem der er dataansvarlig i persondatalovens forstand. Generelt er der tale om en svækkelse af reglerne i persondataloven, som medfører en svækkelse af den enkelte borgers retssikkerhed.

JJ

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
(12-18-86-68)
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

Sendt til: im@im.dk

INDGÅET I
10 JAN. 2005
1.0

J 2004-2400-17 ✓
vedlagt
de 21/01
2004
Jfa
Kopi fra 20

17. december 2004

Vedrørende høring over forslag til lov om ændring af lov om begunstigelser for en kreditforening af kommuner i Danmark

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har ved e-post af 1. december 2004 anmodet om Datatilsynets bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om begunstigelser for en kreditforening af kommuner i Danmark.

CVR-nr. 11-88-37-29

Datatilsynet har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

Med venlig hilsen

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

Anne Broberg Rasmussen

J.nr. 2004-112-0208
Sagsbehandler
Anne Broberg Rasmussen
Direkte 3319 3223

IM 2.0.kt J.nr. 2004-2400-17
29.12.2004
A4

IM 1.0.kt J.nr. 2005-2413-465
10 JAN. 2005
Antal bilag 0 Aktnr. 224

INDGÅET I
10 JAN. 2005

1.0

13. december 2004

**ERHVERVS- OG
SELSKABSSTYRELSEN**
Kampmannsgade 1
1780 København V

Høringssvar vedrørende lov om Kreditforening af kommuner i Danmark

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har modtaget ovennævnte i høring.

Fra RD

Loven giver Kreditforeningen af kommuner i Danmark mulighed for at yde lån til regionerne på samme vilkår som kommunerne. Loven berører dermed ikke nogen private virksomheder, hvorfor der ikke er nogen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) har således ingen bemærkninger.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Casper Leiholt
Fuldmægtig
Erhvervs- og Selskabsstyrelsen
Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering
Kampmannsgade 1
DK-1780 København V

Tlf.: +45 33 30 77 00
Dir. tlf.: +45 33 30 76 30
Fax: +45 33 30 77 99

E-mail: cli@eogs.dk

S 2004-2400-17
Dealgat
di 8/05
ffa

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) vurderer de erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af nye love og bekendtgørelser. CKR kan teste forslag med væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet i et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

E&S benytter digital signatur på alle e-mails. Vil du vide mere om digital signatur - [læs her](#). Hvis du har problemer med en e-mail fra E&S - returnér venligst e-mail inkl. fejlbesked - [læs om de mest almindelige fejl](#). Undlad venligst at kryptere e-mails direkte til E&S medarbejdere, benyt i stedet eogs@eogs.dk - [Læs mere](#).

IM 1. Ø.kt J.nr. 2005-2413465

10 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 223

Amtsråds-
foreningen

fra 20

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
10 JAN. 2005

1.Ø

*J 2004-2400-17
Jedlagt
den 1. 05
rja*

07-01-2005

Anders Andersen

E-mail: aa@arf.dk

Forslag til lov om ændring af Lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Kommuner i Danmark

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har den 1. december 2004 sendt Forslag til lov om ændring af Lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Kommuner i Danmark i høring.

Lovforslaget indebærer konsekvensrettelser af den gældende lov, således at regioner vil kunne være medlem af Kreditforeningen af kommuner i Danmark, og således at foreningen vil kunne yde lån til regionerne på samme vilkår som til kommunerne.

Amtsrådsforeningen har ikke bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Dorte Hansen Thrige

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

IM 1. Ø.kt J.nr.

2004-2413-465

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

10 JAN. 2005

Dokumentnr.: 477056

Antal bilag 0 Aktnr. *222*

Advokatrådet

ADVOKAT

SAMFUNDET

Kopi til NPH

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
10 JAN. 2005

1.Ø

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 07-01-2005
J.NR.: 04-012902-04-2646
REF.: rgr

Høring over forslag til Lov om regional statsforvaltning

Ved e-mail af 1. december 2004 har Indenrigs- og Sundhedsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Forslaget har været forelagt Advokatrådets Udvalg for offentlig ret, hvorefter Advokatrådet ikke finder anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Henrik Rothe

E-mail: samfund@advocom.dk
Homepage: www.advocom.dk

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465
10 JAN. 2005

D. Aktør 720

Fra Anja, 2x

Landsorganisationen i Danmark
Danish Confederation of Trade Unions

Islands Brygge 32D
Postboks 340
2300 København S

Telefon 3524 6000
Fax 3524 6300
E-mail lo@lo.dk

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Sagsnr. 03.04-03-445
Vores ref. HJE/lph
Deres ref.

Den 6. januar 2005

Høring vedr. Forslag til Lov om regioner og nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab

Med skrivelse af 1. december 2004 – 1.k.kt. j.nr. 2004-2000-5 – har Indenrigs- og Sundhedsministeriet anmodet Landsorganisationen i Danmark om bemærkninger til Forslag til lov om regioner og nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab.

I henhold til lovforslaget nedlægges amtskommunerne den 1. januar 2007, og landet inddeles pr. samme dato i fem regioner.

Regionerne skal varetage 3 hovedopgaver nemlig sygehusvæsenet, regionale udviklingsopgaver samt visse driftsopgaver.

Regionerne styres af et regionsråd, og rådet etablerer et kontaktudvalg, bestående af borgmestre i regionen, der drøfter og udvikler samarbejdet mellem regionen og kommunerne.

Valg til regionsrådene finder sted første gang den 15. november 2005, og de nyvalgte regionsråd fungerer i 2006 som forberedelsesudvalg, der har til opgave at gennemføre nedlæggelsen af amterne og dannelsen af regionerne.

Indledningsvis skal LO beklage den korte høringsfrist.

LO finder, at et så omfattende reformværk stiller krav om – og har fortjent – at de berørte parter gives god tid til at drøfte og behandle virkningerne af reformen, herunder fremkomme med forslag til forbedringer og påpege urimelige – herunder uhensigtsmæssige – konsekvenser.

Det er helt overordnet LO's opfattelse, at regeringen burde have sikret et bredt forlig "hen over midten" i Folketinget i et så vidtrækkende spørgsmål som den fremtidige indretning af det danske samfund.

Dette burde have været muligt, når man tager i betragtning, at der som udgangspunkt for reformdrøftelser var en bred tilslutning til sigtet med en kommunalreform.

Således tilsluttede også LO sig oprettelsen af et antal færre regioner som erstatning for de nuværende amter, og at man arbejdede herimod større kommunale enheder. Dette ud fra et ønske om at øge den faglige såvel som økonomiske bæredygtighed i opgaveløsningen og dermed give grundlag for en bedre offentlig sektor.

Med reformudspillet afløses de nuværende amter i 2007 af 5 regioner, og frivillige kommunesammenlægninger gennemført med henvisning til kommunalreformen, vil resultere i færre og mere velfunderede kommuner.

Samtidig må LO imidlertid konstatere, at udmøntningen af aftalen mellem Regeringen og Dansk Folkeparti af juni 2004, som nu foreligger i form af 48 fremsatte lovforslag, indeholder sådanne tilsigtede men formentlig også utilsigtede konsekvenser særligt for så vidt angår økonomi, personaleforhold, kompetence og placering af opgaver, at resultatet grundlæggende er fundamental usikkerhed med hensyn til den fremtidige udvikling af den offentlige sektor og sektorens mulighed for at give den bedst mulige service til borgerne.

På den baggrund skal LO derfor opfordre regeringen til genoverveje, hvorledes det helt overordnede mål med reformen udmøntes.

Som nævnt har regeringen i alt fremlagt 48 lovforslag vedrørende kommunalreformen. LO og flere af LO's medlemsforbund afgiver særlige høringssvar til flere af disse lovforslag, og LO skal henvise til disse.

I dette høringssvar vil LO primært holde sig til de overordnede økonomiske, personale- og kompetencemæssige konsekvenser af overgangen fra amter til regioner.

Det er LO's opfattelse, at de økonomiske konsekvenser af den omfattende reform af strukturen i den offentlige sektor ikke er tilstrækkeligt belyste. Det gælder på de enkelte områder, der berøres, og for reformen samlet.

Der ligger ikke økonomiske konsekvensberegninger til de enkelte lovforslag, og set i lyset af den stramme udgiftsstyring er det stærkt bekymrende.

Forligspartierne har tilkendegivet, at reformen skal gennemføres indenfor de nuværende økonomiske rammer.

Det betyder f.eks. at omstillingsudgifterne ikke er finansierede. Eftersom opgave- og personaleflytninger nødvendigvis må indebære investeringer til uddannelse, omskoling, personaleudvikling og eventuelt nye bygninger og udstyr, vil den manglende finansiering indebære risiko for, at der vil ske forringelser i den offentlige service som følge af strukturreformen, fordi udgifterne skal dækkes indenfor den i forvejen snævre ramme for offentlig service.

Som et eksempel på omstillingsudgifternes størrelse kan man tage afsæt i skatteområdet, der overgår fra kommunerne til staten pr. 1. juli 2005, hvor der regnes med udgifter på 270 mio. kr.

På langt de fleste områder sker myndighedsskiftet først januar 2007, og her foreligger ikke skøn over udgifternes størrelse, men da områderne til sammen er langt større end

skatteområdet, må der forventes omstillingsudgifter på flere milliarder kroner i løbet af de kommende år.

Regionernes økonomi er uklar men bliver reelt fastlagt af staten. Således er de nuværende amtskommuners ret til at udskrive skat og optage lån til finansiering af deres opgaver frataget regionerne.

Regionerne kan ikke prioritere mellem de hovedopgaver, som regionerne skal løse, idet der er "vandtætte skodder" mellem de 3 områder, som regionerne har ansvaret for.

Der kan ikke overføres midler fra det ene område til det andet, og selv inden for de enkelte områder er der adskillige øremærkede og aktivitetsbestemte statstilskud.

Selv administrationen, som vel ofte med stordriftsfordel ville kunne løses fælles for hele regionen, skal opsplittes på de 3 områder.

Regionernes autonomi reduceres også af, at regionerne ikke, som det er tilfældet for de nuværende amtskommuner, kan anvende kommunalfuldmagten.

LO finder, at regionerne uden at kunne anvende reglerne i en kommunalfuldmagt vil få store problemer i forhold til at skulle varetage deres opgaver eller bidrage til den offentlige opgavevaretagelse.

LO frygter dels at regionerne ikke får mulighed for at udvikle de opgaver, som regionerne skal løse dels at opgaverne vil blive fragmenteret mellem stat, kommuner og regioner uden, at der kan etableres en sammenhæng mellem regionernes opgaveløsning og eventuelle tilstødende opgaver, da regionerne ikke må påtage sig disse.

Regionerne vil samtidig være underlagt kommunal styring i det nedsatte Kontaktudvalg, hvor borgmestre kan veto regionsrådenes indstillinger med hensyn til den regionale økonomi.

Man kan frygte, at kontaktudvalget udvikler sig til et uformelt forum, hvor de reelle beslutninger vedrørende regionens virksomhed bliver taget.

LO finder, at der bør sikres åbenhed om kontaktudvalgets arbejde, så man undgår at undergrave de formelle beslutningsfora.

Det er givet, at borgernes interesse og engagement i regionerne og regionsrådene vil blive påvirket af disse fundamentale ændringer i forhold til den amtskommunale virksomhed. Man kan således frygte, at regionerne af brede grupper i samfundet vil blive set som administrative vedhæng til staten eller kommunerne, og den folkelige opbakning målt ved deltagelsen i valg til regionsrådene vil være for nedadgående.

Regionerne vil altså ende med at blive ledet af "politikere" uden demokratisk legitimitet.

LO har nærmere beskrevet denne udvikling i høringsvar til forslaget om regionernes finansiering.

Der er LO's opfattelse, at denne negative udvikling kun kan undgås, såfremt de nye regioner får adgang til at fastlægge deres økonomi gennem udskrivelse af skatter og optagelse af lån.

Også indirekte vil kommunerne kunne styre regionerne, idet kommunerne gennem beslutninger om selv at optræde som leverandører indenfor social- og undervisningsområdet kan fjerne regionernes økonomiske fundament.

Dette forhold ville også ændres, hvis regionerne fik egne indtægter.

I samme forbindelse skal nævnes, at regionsrådene i henhold til lovudkastet skal give private adgang til at udfordre regionerne med hensyn til løsning af serviceopgaver.

Det er LO's opfattelse, at man burde afvente en evaluering af udfordringsretten i kommunerne, inden man indfører denne ret for private og pligt for regionerne.

For LO er det naturligvis af særlig betydning, at en konsekvens af kommunalreformen er, at store grupper af ansatte skal skifte arbejdsgiver, arbejdsområde og ofte også arbejdssted.

Ifølge en opgørelse fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet vil i alt 145.800 personer kunne indtræde i ny overenskomster som følge af strukturreformen. Hertil skal lægges ansatte i Hovedstadens Sygehusfællesskab (HS). Desuden vil skønsmæssigt 100.000 ansatte, der berøres af primærkommunale sammenlægninger skulle skifte arbejdsgiver,

Derfor er det naturligt, at reformens indflydelse på de nuværende ansattes fremtidige beskæftigelses- og ansættelsesvilkår bliver af væsentlig betydning for lønmodtagerorganisationernes vurdering af reformen, herunder processen ved reformens gennemførelse.

Særligt i respekt for personalet kunne gennemførelsestempoet godt have været præget af mere tålmodighed og beslutningerne af større gennemsigthed.

Politiske, mundtlige udsagn om jobgarantier, der ikke har hold i personalejuraen eller er skriftligt nedfældet i lovforslagene om kommunalreformen, kan ikke kompensere for den usikkerhed, der er opstået.

LO finder, at det som et minimum i de relevante lovbemærkninger anføres, at eventuelle personalereduktioner skal ske ved naturlig afgang. Kravet er at betragte netop som et minimum, da naturlig afgang ikke kun indebærer fratreden til pension, men også omfatter personer, der – bl.a. som konsekvens af strukturreformen – finder et nyt arbejde. En række nylige undersøgelser peger på, at omkring 10 % af de offentligt ansatte hvert år skifter arbejdsgiver.

Det er for øvrigt uafklaret, i hvilket omfang reformen giver anledning til nye kollektive aftaler.

Efter LO's opfattelse bør det præciseres, hvilke ansættelsesvilkår man vil tilbyde de virksomhedsoverdragne medarbejdere, når deres tidligere overenskomstfastsatte rettigheder udløber i henhold til kollektiv overenskomst.

Disse spørgsmål er ikke afklaret i *udkast til lovforslag om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen*. I lovudkastet nævnes alene, at de ansatte senest august 2006 skal have meddelelse om, hvilken myndighed de skal overføres til, og specifikt at forvaltningsloven ikke vil blive anvendt.

Efter LO's vurdering er dette ikke tilfredsstillende.

Personaleorganisationer og forhandlingssammenslutninger har afgivet høringssvar, ligesom LO særskilt har behandlet de ansættelsesmæssige forhold i et notat om personaleforhold ved den forestående kommunalreform, som vedlægges

LO skal henholde sig til disse.

Det er imidlertid vigtigt for LO at advare om, at en ringe håndtering af personalets vilkår og usikkerhed om fremtidige arbejdsvilkår kan føre til voksende søgning væk fra den offentlige sektor.

Dette skal sammenholdes med, at regionerne med den rolle og kompetence, de i øvrigt er tillagt, meget vel ender med ikke at være særlig attraktive arbejdspladser.

Derved risikerer man at forøge det udbredte rekrutteringsproblem, som allerede i dag kendetegner store dele af amter og kommuner.

Det vil heller ikke kunne udelukkes, at de mest kompetente medarbejdere, der må formodes at have bedst mulighed for at opnå anden beskæftigelse, vil forlade sektoren i forholdsvis stor grad.

Med hensyn til den fremtidige opgaveplacering er det LO's principielle opfattelse, at forligspartierne ikke har valgt de mest optimale løsninger set i forhold til service og kvalitet men ladet hensynet til særinteresser - herunder kommunale ønsker - spille en afgørende rolle.

Det for LO mest oplagte eksempel er beskæftigelsesområdet, og LO skal henvise til det allerede afgivne høringssvar.

Et andet område er miljø og planlægning, hvor også opgaver, der går over kommunegrænserne, er blevet overdraget til kommunerne, der herefter skal forhandle sig frem til løsninger. Et eksempel er indsatsen for et bedre vandmiljø.

De foreslåede servicecentre jfr. *udkast til lovforslag om kommunale borgerservicecentre*, har fået tillagt en række opgaver, der rejser flere problemer med hensyn til borgernes retstilstand.

I henhold til lovforslaget giver servicecentrene bl.a. vejledning og information inden for hele skatteområdet, herunder også told, moms og afgifter.

Det fremgår, at denne service alene er af administrativ karakter, men hvorledes skelner borgeren mellem administrativ sagsbehandling, egentlig sagsbehandling og reel myndighedsudøvelse.

Som eksempel kan nævnes en borger, der henvender sig til kommunens servicecenter for at få en forhåndstilkendegivelse om, hvorvidt en udgift til særlig pensionsindbetaling eller køb af anparter kan give anledning til et skattefradrag af en bestemt størrelse.

Hvorledes er borgeren stillet, hvis den "afgørelse", som er truffet af servicecentret senere bliver "omstødt" af fagforvaltningen under den statslige myndighed.

Det fremgår ikke af lovforslaget eller bemærkninger hertil, hvorledes man vil forebygge, at disse situationer opstår, herunder hvilke tiltag med hensyn til opkvalificering af personalet, man har overvejet.

LO er ligeledes skeptisk over for, at kommunerne står til at overtage eneansvaret for erhvervsservice. Det forekommer usandsynligt, at der vil kunne eksistere en tilstrækkelig faglig bæredygtig organisation i hver kommune, og det giver samtidig problemer i forhold til at koordinere med og implementere den indsats, som efter lovudkastet skal tilrettelægges i de regionale vækstfora.

Endelig skal LO pege på, at udmøntningen af kommunalreformen i høj grad sker gennem udvidede bemyndigelser og kompetencer til ministre.

Derfor består på en række områder uklarhed med hensyn til, hvorledes reformen i sidste ende vil blive udmøntet. Denne usikkerhed om slutresultatet har naturligvis også haft indvirkning på fagbevægelsens vurdering af reformen.

Her skal fremdrages det sociale område, hvor en række besværlige problemstillinger i forbindelse med den ændrede opgavevaretagelse er foreslået udskudt ved at give bemyndigelse til socialministeren.

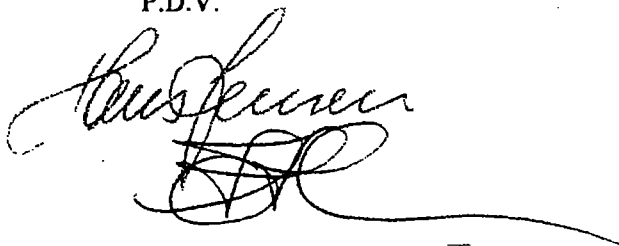
Særligt på det regionale område bidrager udvidelsen af bemyndigelser og kompetence til det centrale niveau sammen med de økonomiske bindinger til den hovedkonklusion, at lovforslaget vil resultere i centralt dirigerede regioner, som samtidig er frataget muligheden for en folkelig forankring.

Sammenfattende finder LO, at Indenrigs- og Sundhedsministeren bør give plads for en nødvendig bred dialog med henblik på at sikre en kommunalreform, der dels lever op til det oprindelige mål med strukturreformen nemlig at skabe et bedre fremtidssikret grundlag for den offentlige sektor, og dels gennemføres på en økonomisk og personale-mæssig forsvarlig måde.

LO deltager gerne i denne dialog.

- ./ Der henvises til vedlagte notat om personaleforhold ved den forestående kommunalreform.

P.D.V.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'P.D.V.', with a long horizontal line extending to the right.

Bemærkninger til kommunalreformens lovudkast

Regeringen har fremlagt udkast til 46 lovforslag om ny offentlig struktur foruden de to lovforslag, som allerede er fremsat i Folketinget på Skatteministeriets område. Altså fremsættes i alt 48 lovforslag.

LO har foruden høringsvar på de enkelte områder lavet et generelt notat om personaleforhold samt udarbejdet dette notat, hvis formål er at foretage en overordnet vurdering af kommunalreformen. Det er hertil valgt at se nærmere på 5 hovedtemaer:

1. Hvilken økonomi stilles der til rådighed, og er der klarhed over de økonomiske konsekvenser?
2. Er der taget tilfredsstillende højde for omstillingsprocessen for personalet?
3. Forbedres borgerservice og kvalitet i opgaveløsningen?
4. Er der lagt op til øget bureaukratisering (mindre demokrati) og flere ministerbeføjelser?
5. Er der for mange gråzoner og risiko for lovsjusk?

Det er LO's opfattelse, at den samlede politiske bedømmelse af kommunalreformen og gennemførelsesprocessen afgøres af, hvordan der kan svares på ovennævnte spørgsmål.

Under en høringsrunde er det naturligt at gøre opmærksom på de mangler, der findes i lovgivers udkast/forslag. Derfor vil en væsentlig del af gennemgangen nedenfor være kritisk.

Udgangspunktet for LO er imidlertid fortsat de tilkendegivelser, som blev udtrykt med Fællesudvalgets (LO, FTF og AC) rapport fra december 2003. Heri tilslutter LO sig oprettelsen af færre regioner med en justeret opgaveportefølje som erstatning for amterne, og at der arbejdes henimod større kommunale enheder. Det kan øge såvel den faglige som den økonomiske bæredygtighed i opgaveløsningen. Og dermed give grundlag for en endnu bedre offentlig sektor.

Dette hovedsigte er indfriet med reformudspillet, som det ser ud nu, men der er elementer i den ny opgaveplacering – særlig om kommunernes øgede ansvar over for beskæftigelsesindsatsen, natur og miljø – LO ikke kan tilslutte sig. Derudover er der efter LO's vurdering sket en for vidtgående opgaveglidning fra regioner/amter til kommuner vedr. børn med særlige behov, og så vil LO udtrykke bekymring for, om kommunerne kan håndtere ansvaret for erhvervsservice.

Endelig er der, som det fremgår nedenfor, betydelig bekymring for, om gennemførelsen af reformen kommer til at foregå tilfredsstillende, og om personalets vilkår og inddragelse har tilstrækkelig opmærksomhed.

1. De økonomiske forhold

Den nuværende regering har indført et skattestop, som reelt indebærer faldende skattetryk og det betyder, at de offentlige udgifter holdes i et meget stramt greb. LO har tidligere vist,

at der er blevet færre offentligt ansatte under den nuværende regering, når der ses på det samlede timetal, der præsteres. Det er hovedsagelig i staten, at der er set nedskæringer.

De seneste nationalregnskabstal viser endda et fald i det offentlige forbrug, som er en indikator for den offentlige service. I de tre første kvartaler af 2004 faldt det offentlige forbrug med 0,1 pct. sammenlignet med den tilsvarende periode i 2003.

De økonomiske konsekvenser af den meget omfattende reform til ny offentlig struktur bør naturligvis være velbelyste. Både på de enkelte områder, der berøres, og samlet. Udgangspunktet er imidlertid, at det ikke er tilfældet. Der ligger ikke økonomiske konsekvensberegninger til de enkelte lovforslag, og set i lyset af den stramme udgiftsstyring er det stærkt bekymrende.

Det betyder f.eks., at omstillingsudgifterne ikke er finansierede. Eftersom opgave- og personaleflytninger nødvendigvis må indebære investeringer til uddannelse, omskoling, personaleudvikling og evt. nye bygninger og udstyr, vil den manglende finansiering indebære risiko for afskedigelser og nednormeringer samt udhuling af råderummet til løndannelse som følge af strukturreformen, fordi udgifterne så skal findes inden for den i forvejen snævre ramme for offentlig service.

Det betyder på sin side risiko for, at der vil ske forringelser i den offentlige service.

Som et eksempel på omstillingsudgifternes størrelse kan nævnes, at der på skatteområdet - der overgår fra kommunerne til staten pr. 1. juli 2005 - regnes med et beløb på 270 mill.kr. På langt de fleste områder sker myndighedsskiftet først i 2007, og her er der altså ikke skønnet over udgifternes størrelse, men da områderne til sammen er langt større end skatteområdet, må der forventes omstillingsudgifter på flere milliarder kr. i løbet af de kommende år.

Lovudkastene løser ikke problemet med manglende afklaring af de fremtidige forhold for kommunernes økonomi.

Der er ikke taget stilling til, i hvilken udstrækning kommunernes udgifter til ledige, syge og sociale brugere skal refunderes af staten, ligesom der ikke foreligger en beskrivelse af den fremtidige mellemkommunale udlicensing.

I dag er der 35-100 pct. statslig refusion af kommunernes udgifter på de forskellige områder. Helt overordnet er problemstillingen, om kommunerne kan påvirke udgifterne eller ej. De offentlige udgifter skal overordnet garanteres af staten gennem finanslov og økonomiaftaler, men i den udstrækning, den enkelte kommune kan gøre en indsats for at nedbringe udgifterne, bør refusionen til den enkelte kommune være mindre end 100 pct. (selv om de er fuldt dækket som gennemsnit over bloktilskud mv.).

Det er imidlertid vanskeligt at finde de rigtige niveauer for refusion, f.eks. i forhold til det kommunale systems indsats over for personer uden arbejde, fordi kommunerne kun delvist kan påvirke udgifterne. På sundhedsområdet kan en forebyggende kommunal indsats og genoptræning/efterbehandling i et vist omfang medvirke til at nedbringe udgifter i andre dele af sundhedssektoren og den specialiserede socialsektor, som typisk vil være et anliggende for regionerne og omvendt vil en manglende indsats kunne foranledige øgede udgifter i regionerne.

Både i det ene og det andet tilfælde er der risiko for kassetænkning, men det er altså uvist, hvordan regeringen vil imødegå risikoen.

En anden og nok så væsentlig risiko er, at kommuner afstår fra at gøre den nødvendige indsats over for borgerne, hvis det f.eks. bliver for dyrt at aktivere dem, behandle dem eller indlægge dem på sygehus.

Den manglende finansierings- og udligningsreform gør det helt uoverskueligt at foretage en vurdering af omfanget af disse risici. Men foreløbige modeller for en ny udligningsordning har indeholdt en overgang fra udligning baseret på skattegrundlag til udligning baseret på indbyggertal. Beregninger viser, at det især vil skade kommunerne på den københavnske vestegn, mens provinskommuner vil have størst gavn af en sådan omlægning. I forhold til integration og anden social indsats vil det være nødvendigt med supplerende udligningskriterier, hvis man skal undgå nye problemer.

Det forstørrelse uklarerne, at udkastet til lovforslag om kommunal inddeling åbner op for, at kommunerne - som følge af en ministerbemyndigelse - internt kører med forskellige skatte- og serviceniveauer i en overgangsperiode med en opdeling, der svarer til de gamle kommuner.

Regionernes økonomi er uklar, men den bliver fastlagt af staten. Regionerne udstyres ikke med en fuldmagt til selv at prioritere inden for egne budgetter. I princippet skal budgettet være opdelt i tre vandtætte dele: 1) Sundhedsområdet, 2) Det specialiserede sociale område og 3) Øvrige (udviklingsområder), hvor der ikke kan overføres midler fra en del af budgettet til en anden. Og inden for de enkelte områder vil der være flere øremærkede og aktivitetsbestemte statstilskud, f.eks. den såkaldte "Løkkepose" på sundhedsområdet.

Desuden sker der en beskæring af regionernes muligheder for at optage lån, og staten får mulighed for at reducere bloktilskuddene. Det mest problematiske kan vise sig at være bestemmelsen om, at der ikke automatisk bliver efterreguleret for fejlagtige løn- og prisskøn. Med den nuværende praksis har der været en klar tendens til for lave skøn.

På sundhedsområdet vil 80 pct. af udgifterne blive dækket af staten, og yderligere 10 pct. i form af kommunale grundbidrag, der besluttet af staten. Fordelingsprincipperne i forslaget til regioner kan medføre en omfordeling fra Hovedstadsområdet til provinsen.

Der vil med stor sandsynlighed ske en stigning i budgetusikkerheden og dermed svækkes planlægnings- og udviklingsmulighederne på sundhedsområdet.

På socialområdet vil udgifterne blive finansieret af kommunernes *anvendelse* af regionernes tilbud. Derved vil regionerne med sikkerhed have meget stor budgetusikkerhed på dette område.

Det skal også nævnes, at der - selvom der er opstillet et regelsæt i udkast til forslag om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen - er stor usikkerhed om fordelingen af de nuværende amters aktiver og passiver samt likvide beholdning på de kommende regioner, og hvorledes disse i den enkelte region fordeles på de 3 økonomisk og administrativt, selvstændige områder - sundhed, drift af sociale institutioner og øvrige "udviklingsopgaver" - som regionernes virksomhed opdeles i.

Det forventes, at regeringen indleder DUT-forhandlinger med amter og kommuner om økonomien i den ny opgavefordeling. På skatteområdet har der vist sig at være meget stor

afstand mellem regeringens opfattelse af, hvor stor en administrativ belastning, man fratager kommunerne, og KL's opgørelse over de nedsatte administrative udgifter. Forskellen beløber sig ifølge de første tilkendegivelser til 1 mia.kr.

Økonomidrøftelserne i det nye år vil give nye muligheder for at skære i udgifterne til den kommunale service.

2. Personalepolitikken

Kommunalreformen er netop kendetegnet ved, at store grupper af ansatte skal skifte arbejdsgiver, og for nogles vedkommende også fysisk vil opleve ændrede vilkår.

Ifølge en opgørelse fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet vil i alt 145.800 personer kunne indtræde i ny overenskomster som følge af strukturreformen. Hertil skal lægges ansatte i Hovedstadens Sygehusfællesskab (HS). Desuden vil skønsmæssigt 100.000 ansatte, der berøres af primærkommunale sammenlægninger skulle skifte arbejdsgiver, (jf. tabel 1).

Tabel 1. Personale, der skal skifte arbejdsgiver efter strukturreformen

	1.000 personer
Fra amter til regioner	108,2
Fra amter til stat	16,9
Fra amter til kommuner	14,5
Fra kommuner til stat	6,2
Fra HS til regioner	18,1
Kommunesammenlægninger	100,0
I alt	263,9

Derfor er det naturligt, at reformens indflydelse på de nuværende ansattes fremtidige beskæftigelses- og ansættelsesvilkår bliver af afgørende betydning for vurderingen af reformen, herunder processen ved reformens gennemførelse.

Usikkerheden for de berørte ansatte skyldes en mulig udvidelse af deres ansættelsesområde, nye arbejdssteder og nye arbejdsopgaver. Det stiller krav om, at man går tålmodigt til værks og beslutningerne er gennemsigtige.

Politiske udsagn om jobgarantier, der ikke har hold i personalejuraen, kan ikke kompensere for usikkerheden. Det bør derfor som minimum i lovbemærkningerne anføres, at evt. personalereduktion skal ske ved naturlig afgang. Kravet er at betragte netop som et minimum, da naturlig afgang ikke kun indebærer fratreden til pension, men også omfatter personer der - evt. som konsekvens af strukturreformen - finder et nyt arbejde. En række nylige undersøgelser peger på, at ca. 10 pct. af de offentligt ansatte skifter arbejdsgiver hvert år.

En henvisning til, at Lov om virksomhedsoverdragelse er gældende i forbindelse med gennemførelsen af reformen, må ikke forveksles med en beskæftigelsesgaranti. Loven fastlægger som bekendt alene vilkårene for ansættelsen efter overdragelsen, men forpligter ikke til at beskæftige de berørte lønmodtagere.

Der er ikke garanteret tilpasningsforhandlinger for de ansatte, som overgår til nye vilkår. Det har f.eks. konsekvenser, når man overgår fra kommunale til statslige overenskomster. På skatteområdet er der taget stilling til pensionsbidragene, som loves fastholdt på det (højere) kommunale niveau, men der er ikke taget stilling til f.eks. omsorgsdage.

Samlet set er der ingen effektiv løngaranti. Der vil være adgang til modregning i overgangstillæg mv. i forbindelse med lokale reguleringer fremover, og denne risiko forstærkes, når man forsømmer at sikre tilpasningsforhandlinger med de ansattes organisationer.

Det er for øvrigt uafklaret i hvilket omfang reformen giver anledning til nye kollektive overenskomster. Særligt på det nuværende amtslige område, hvor størsteparten af de berørte grupper er ansat, jf. tabellen ovenfor, er det usikkert om virksomhedsoverdragelsesloven betyder, at de nuværende amtslige overenskomster i medfør af § 4a skal fortsætte, idet der er tale om en sådan identitet mellem regioner og amter, at regionerne fortsat vil være forpligtet som overenskomstpart.

Efter LO's opfattelse bør man også præcisere, hvilke ansættelsesvilkår man vil tilbyde de virksomhedsoverdragne medarbejdere, når deres tidligere overenskomstfastsatte rettigheder udløber i henhold til den kollektive overenskomst.

Der er ikke i *udkast til lovforslag om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen* givet løfter om tryghed fremover og altså heller ikke, om der vil ske tilpasningsforhandlinger mellem de kollektive parter om overenskomstspørgsmål.

I lovudkastet nævnes, at de ansatte senest i august 2006 skal have meddelelse om, hvilken myndighed de skal overføres til, men forvaltningsloven vil ikke blive anvendt, hvilket bl.a. betyder, at de ansatte ikke bliver partshørt, og at de almindelige regler om aktindsigt med videre ikke er gældende.

De umiddelbare personalerelaterede spørgsmål knytter sig til lovudkastene på skatteområdet særligt forslag til *lov om skatte- og ejendomsvurderingsforvaltning og lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer*, idet disse forslag gennemføres allerede 1. juli 2005, og derfor kan betragtes som en lakmusprøve på, hvordan personaleforholdene reguleres.

LO's vurdering er, at det ikke er tilfredsstillende.

I forbindelse med etableringen af det *enstrengede inddrivelsessystem* er budgetteret med en besparelse på 125 mill. kr. i 2005 og yderligere besparelser de efterfølgende år. På sigt regnes med en reduktion af mandskabet på 1.200 årsværk, hvilket er godt en halvering i forhold til den nuværende bemanning på ca. 2.300 årsværk. Alligevel forventes en mere effektiv indsats, men embedsmændene indrømmer dog i bemærkningerne, at inddrivelsesindsatsen kan blive reduceret i en overgangsperiode, hvor systemerne skal lægges sammen.

Disse besparelser vil ifølge regeringen kunne opnås ved ændret organisering af arbejdet og "naturlig afgang", men der er ikke udtrykt nogen formel ansættelsesgaranti. Hverken for de kommunalt ansatte, som skal overføres, eller over for de allerede ansatte i staten. Dertil kommer, at der ikke er afsat midler til tilpasning af aftaler, om f.eks. pensionsrettigheder, som led i overflytningen.

Samtidig indebærer omlægningen, at de berørte ansatte vil få udvidet deres ansættelsesområde, arbejdsopgaver og arbejdssted.

Der er heller ikke angivet, hvorledes man vil tilrettelægge processen, herunder hvornår det berørte personale kan forvente en afklaring af den fremtidige placering, samt over hvor stor geografisk afstand medarbejderne kan forvente at blive flyttet.

Der er ikke givet bindende tilsagn om at inddrage personaleorganisationerne.

Særligt for tjenestemænd fastslås det i lovforslaget, at tjenestemænd bevarer deres ansættelsesvilkår, herunder deres tjenestemandspension, idet forslaget samtidig indeholder en udvidelse af de kommunale tjenestemænds ansættelsesområde, og at tjenestemændene fremover vil kunne være forpligtede til at overtage en anden passende stilling inden for den nye organisation, men uden for deres gamle ansættelsesområde.

I udkastet til *lov om erhvervsfremme og ophævelse af lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter* vedrører opgaveflytningen fortrinsvis ansatte i de selvejende erhvervsservicecentre, som i dag finansieres med 50 pct. af staten og 50 pct. fra amter og kommuner. De ansatte får ifølge udkastet ikke garanti for at flytte med opgaverne eller blive omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at en ringe håndtering af personalets vilkår og inddragelse ved omstillingsprocesserne kan give risiko for voksende søgning væk fra den offentlige sektor. Derved forøges det i forvejen udbredte rekrutteringsproblem, som kendetegner store dele af amter og kommuner allerede i dag. Det vil oven i købet ikke kunne udelukkes, at de mest kompetente medarbejdere, der må formodes at have bedst mulighed for at opnå anden beskæftigelse, vil forlade sektoren i forholdsvis stor grad.

3. Borgernes service og kvaliteten i opgaveløsningen

De større kommuner og den glidende centralisering er med til at fjerne borgernes kontakt til den politiske ledelse af det kommunale/offentlige system. Dette indebærer ikke, at den offentlige service behøver at blive forringet, men risikoen er til stede.

Årsagen er, at kvaliteten i opgaveløsningen hænger sammen med den service, som det offentlige kan yde den enkelte borger, og her er nærhed et af kriterierne. Kriteriet er ikke snævert knyttet til nærhed af politikere, men i højere grad til nærhed af ansatte, der kan yde den nødvendige service. Det er snarere i forbindelse med klager o. lign., at geografisk nærhed til politikere kan blive vigtig.

LO's udgangspunkt er dog, som nævnt indledningsvist, at det er positivt med større regionale og kommunale enheder i den offentlige sektor.

Det er imidlertid tre andre årsager til, at LO kan have tvivl om, hvorvidt reformen tilgodeser det overordnede formål med bedre service. De to første er allerede påpeget.

For det første er der grund til at frygte manglende økonomiske ressourcer til reformens gennemførelse.

For det andet er der risiko for afvandring af personale inden for områder, hvor omstillingsprocessen håndteres utilfredsstillende.

For det tredje viser flere af de løsningsforslag, der er foreslået i kommunalreformen, at man ikke altid har valgt opgaveplacering ud fra den optimale løsning i forhold til borgerservice og kvalitet. Hensynet til de kommunale interesser og den politisk taktiske manøvreedygtighed i Folketinget har spillet en større rolle på nogle områder.

Det er mest oplagt på *beskæftigelsesområdet*, hvor man lægger mere fokus på den kommunale del af indsatsen, selv om alle analyser, netop viser, at det er her, resultaterne er ringest. Det skyldes bl.a. ringere evne til jobformidling over større geografiske arbejdsmarkeder og en væsentlig billigere aktivering end i AF-systemet.

Et andet område vedrører *miljø- og planlægning*. Her har man lagt for mange opgaver over til kommunerne. Fremover skal en række kommuner forhandle sig frem til indsatsen for et bedre vandmiljø i de store å-systemer, f.eks. Gudenåen. Hver enkelt kommune kan have særlige interesser vedr. placering af landbrug og udledningstilladelser til spildevand. En kommune "oppe i å-systemet" kan have tilskyndelse til at være særlig lempelig med tilladelser for at tiltrække erhverv og skatteindtægter, men miljøomkostningen vil i høj grad blive båret af kommunerne længere "nede i å-systemet".

Derudover er det et problem, at netop godkendelser af virksomheder mv. ofte kræver særlig faglig og teknisk ekspertise, som ikke man kan forventes at have i selv ganske store kommuner.

De foreslåede servicecentre, jf. *udkast til lovforslag om kommunale servicecentre*, rejser flere problemer, der alle berører borgernes retstilstand.

I henhold til lovforslaget giver servicecentrene bl.a. vejledning og information inden for hele skatteområdet, herunder også told, moms og afgifter.

Det fremgår, at denne service alene er af administrativ karakter, men hvorledes skelner borgeren mellem administrativ sagsbehandling, egentlig sagsbehandling og reel myndighedsudøvelse.

Som eksempel kan nævnes en borger, der henvender sig til kommunens servicecenter for at få en forhåndstilkendegivelse om, en udgift til særlig pensionsindbetaling eller køb af anparter kan give anledning til et skattefradrag af en bestemt størrelse.

Hvorledes er borgeren stillet, hvis den "afgørelse", som er truffet af servicecentret senere bliver "omstødt" af fagforvaltningen under den statslige myndighed.

Det fremgår ikke af lovforslaget eller bemærkninger hertil, hvordan man vil forebygge, at disse situationer opstår, herunder hvilke tiltag med hensyn til opkvalificering af personalet, man har overvejet.

LO er ligeledes skeptisk over for, at kommunerne står til at overtage eneansvaret for *erhvervsservice*. Det forekommer usandsynligt, at der vil kunne eksistere en tilstrækkelig faglig bæredygtig organisation i hver kommune, og det giver samtidig problemer i forhold til at koordinere med og implementere den indsats, som efter lovudkastet skal tilrettelægges i de regionale vækstfora.

4. Udvidet bemyndigelse og kompetence til ministre

I forbindelse med høringer er det alene muligt at tage stilling til selve lovteksten. Såfremt lovforslaget indeholder bemyndigelser til ministeren, opstår der uklarhed med hensyn til, hvorledes reformen/loven i sidste ende vil blive udmøntet.

Antallet af bemyndigelser til ministrene er i de udsendte udkast til lovforslag meget vidtgående. Ifølge professor Jacob Torfing fra Roskilde UniversitetsCenter er der kommet over 200 nye ministerbemyndigelser i den samlede lovpakke. Dette bidrager til indtrykket af, at mange forhold er uafklarede og begrænser bl.a. fagbevægelsens adgang til at gennemskue konsekvenserne af reformen.

Udkast til lovforslag om regionernes finansiering indeholder på væsentlige områder for regionerne bemyndigelser og kompetence til henholdsvis finansministeren og indenrigs- og sundhedsministeren.

Således fastsættes det generelle statstilskud til regionerne af finansministeren, ligesom indenrigs- og sundhedsministeren bestemmer reglerne for beregning af regionernes udgiftsbehov og tidspunktet for afregning.

Endvidere bemyndiges ministeren til i ganske særlige tilfælde at ændre tilskud eller bidrag, hvis der efterfølgende konstateres fejl i beregningsgrundlaget.

Også på det sociale område er eksempler på udvidede bemyndigelser, jf. *udkast til forslag til lov om social service og Ændring af lov om retssikkerhed og administration og andre love.*

En række besværlige problemer i forbindelse med kommunalreformen på det sociale område er midlertidigt udskudt ved at foreslå en bemyndigelse til socialministeren.

Det gælder for eksempel 1) Den årlige rammeaftale mellem kommunerne om indhold og omfang af de regionale tilbud, hvor socialministeren kan fastsætte nærmere retningslinjer, 2) udformningen af den fremtidige rådgivningsorganisation VISO, 3) kommunernes overtagelse af regionale institutioner, 4) det centrale informations- og analysesystem samt 5) rammerne for drøftelserne af opgavefordelingen i 2006.

Udkastet til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, der består af 13 paragraffer, indeholder 8 bemyndigelser til henholdsvis skatte- og finansministeren.

Også vedrørende *beskæftigelsesindsatsen* og i *lovudkast om ungdomsuddannelser mv.* er der tilføjet en række nye bemyndigelsesbestemmelser.

Sundhedsområdet, som er et omdrejningspunkt for hele strukturreformen, får med *lovudkast om ny sundhedslov og lovudkast om regionernes finansiering* en voldsom centralisering af både den indholdsmæssige og økonomiske styring. Ministeren skal gennem Sundhedsstyrelsen godkende sundhedsaftaler mellem region og kommuner, ministeren fastsætter på samme måde regler for de aktivitetsbestemte tilskud og griber detaljeret ind i regionernes planlægning af sygehusenes specialopgaver.

Det forekommer umiddelbart paradoksalt, eftersom hovedformålet med de større regioner netop var at gøre dem bedre i stand til at udvikle sundhedsvæsenet inden for overordnede rammer.

Bemyndigelserne giver foruden uklarhed om reformens konsekvenser også risiko for mindre demokrati i styringen af den offentlige sektor. I praksis sker mange ministerbemyndigelser på foranledning af embedsmændene, hvilket ikke behøver skade kvaliteten, men der er stor risiko for, at det fører til mindre gennemsækelighed og dermed ringere demokratisk opsyn med selve lovprocessen.

5. Lovsjusk og gråzoner

Den hastighed, reformen gennemføres med, betyder, at det demokratiske - og fejlkorrigende - element som høring af relevante organisationer m.fl., ikke virker. Høringsfristerne er urimeligt korte, og processerne bliver mere staffage end reelle.

Dette indebærer en åbenbar risiko for, at lovgivningsapparatet overanstreges med lovsjusk til følge. Der har allerede, også fra juridisk ekspertise, være advaret herom.

På *beskæftigelsesområdet* og *erhvervsfremmeområdet* har LO taget konsekvensen og sigter mod at aflevere høringssvar inden jul. Altså et godt stykke tid inden udløbet af høringsfristen.

Et markant eksempel på risikoen for lovsjusk vedrører forslaget til *lov om skatte- og ejendomsvurderingsforvaltning*. Her fremlægges forslag, før man ifølge bemærkningerne gennemfører en analyse af forslagets konsekvenser.

Udkastet til *forslag om kommunernes fremtidige varetagelse af visse opgaver på kørekort- og pasområdet som led i kommunalreformen* kan blive et eksempel på, at der opstår grænseproblemer med hensyn til opgavevaretagelsen mellem forskellige offentlige myndigheder.

Borgerne skal i henhold til forslaget ansøge om pas og kørekort ved henvendelse til kommunen. Det vil imidlertid fortsat være politiet som prøver, tilkender og evt. frakender et kørekort, hvorfor administrationen vil være delt mellem kommunen og politiet.

Da de kommunale myndigheder ikke har adgang til kriminalregistret vil alle sager med anmærkninger i pas- og kørekortregistret skulle sagbehandles hos politiet, hvorfor kommunerne i hvert enkelt tilfælde skal sikre disse oplysninger indhentet hos politiet.

Problemernes karakter har en stor grad af lighed med den manglende afklaring af *servicecentrenes* kompetencer.

I begge tilfælde risikerer man forringet kvalitet i den offentlige opgaveløsning.

I forhold til *beskæftigelsesindsatsen* har LO peget på en lang række af uklarheder i forhold til arbejds- og kompetencefordelingen mellem forskellige myndigheder. Her skal fremhæves, at der ikke er placeret et entydigt ansvar for metode- og redskabsudviklingen, der i dag udføres af AF. Den risikerer derfor at "falde ned mellem to stole". Man har heller ikke defineret vilkårene for beskæftigelsesindsatsen, hvis to kommuner indgår samarbejdsaftale.

På det *særlige sociale område* sker der en opsplitning, når det gælder børn og unge med særlige behov. Institutioner til handicappede børn skal som udgangspunkt drives af regionerne, mens institutioner og tilbud til børn/unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet, skal varetages af beliggenhedskommunen. Udkastet til lovforslag anfører blot, at man er i gang med en

"kortlægning", så man senere kan tage stilling til, hvilke institutioner der hører til det ene og det andet sted.

I udkast til forslag til *lov om forpligtende kommunale samarbejder* bemyndiges Indenrigs- og sundhedsministeren til at udpege (under hensyn til kommunernes ønsker), hvilken kommunalbestyrelse, der skal varetage ansvaret for de enkelte opgavers udførelse, idet der lægges op til, at kun én af kommunerne kan varetage opgaverne. De øvrige kommuner delegerer dette ansvar. Lovudkastet indeholder ikke mulighed for, at samarbejdet kan opløses, men en sådan mulighed vil måske blive indarbejdet i den efterfølgende ny inddelingslov, som ministeren ifølge dette forslag vil bekendtgøre inden 1. juli 2005.

Delegationen indebærer også risiko for, at personalets loyalitet og tilhørsforhold havner i en gråzone. En ansat, der i dag arbejder i en kommune, der uddelegerer en opgave til en nabokommune og derfor virksomhedsoverdrages, vil kunne få problemer, fordi den politiske beslutning om serviceniveauet, fortsat er et anliggende for den enkelte kommune, mens selve udførelsen af opgaven lægger hos delegationskommunen.

Man kunne nedbringe risikoen for lovsjusk ved at give bedre tid til høringsprocessen. Derudover kunne man i højere grad have benyttet sig af forsøgsprojekter. LO har tidligere foreslået, at beskæftigelsesindsatsen ikke ændredes, før man havde overblik over de igangværende forsøg med større samspil mellem kommuner og AF. Derudover forekommer det oplagt, at de mange uklarheder omkring servicecentrenes kompetencer burde søges løst gennem forsøg, før man hengav sig til lovgivning.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Wonderful
Copenhagen®

Kopi til May, 26
Nils, 20

INDGÅET I

10 JAN. 2005

København, 6. januar 2005

1.0

Høringssvar vedr. forslag til lov om regionernes finansiering

Wonderful Copenhagen og Copenhagen Capacity har haft lejlighed til at læse regeringens forslag til lov om regionernes finansiering. Vi konstaterer, at regeringen i lovforslagets §5 vil introducere en model til at beregne de nye regioners udgiftsbehov til varetagelse af de regionale udviklingsopgaver, herunder erhvervsudvikling, investeringsfremme og turisme. Modellen vil danne grundlag for størrelsen af de statslige tilskud til regionernes udviklingsopgaver.

Store konsekvenser af den foreslåede model til finansiering af regionernes udviklingsopgaver

Det står klart af lovforslaget, at modellen vil få negative konsekvenser for finansieringen af meget centrale udviklingsopgaver i Hovedstaden i fremtiden.

Dermed risikerer reformen at sætte de seneste års positive udvikling i Hovedstaden over styr. Gennem investeringer i bl.a. markedsføring, investeringsfremme og turismeudvikling er det lykkedes at gøre Hovedstaden til indfaldsport for internationale investeringer og turisme og skabe en stærk erhvervsudvikling i øvrigt til betydelig gevinst for Danmark som helhed. Hovedstaden er blevet et erhvervsmæssigt lokomotiv for hele landet. Det er dokumenteret i nye analyser, at der er betydelige afledte gevinster for hele landet forbundet med fremgang i Hovedstaden. Og de positive eksternaliteter er langt større fra øst mod vest end vice versa. Samtidig er Hovedstaden den eneste region i Danmark, der kan konkurrere med andre metropoler i Europa.

I forhold til situationen i dag vil modellen betyde, at der vil ske en vedvarende regional omfordeling væk fra Hovedstaden. For Hovedstaden vil det betyde en svækkelse i den internationale konkurrence med de øvrige metropoler i Europa, og det må frygtes at ved alene at tilgodese omfordelingshensynet, risikerer man at kompromittere den samlede vækst i Danmark.

Konkret vil Hovedstadens finansieringsgrundlag til udviklingsopgaver blive reduceret med 29 mio. kr. i forhold til det nuværende niveau, jf. beregningen, der fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Underskuddet på de 29 mio. kr. fremkommer ved, at de fremtidige indtægter på 744 mio. kr. (det beregnede statslige tilskud og det kommunale udviklingsbidrag) ikke vil kunne dække de beregnede udgifter på 773 mio. kr. Underskuddet vil ikke umiddelbart kunne finansieres fra anden side.

Vi er opmærksomme på, at underskuddet vedrører udviklingsopgaver generelt, inkl. opgaver inden for kollektiv trafik, miljø og planlægning og kulturområdet samt erhvervsområdet. Vi har imidlertid en begrundet frygt for, at midler til de centrale udviklingsopgaver inden for erhverv, investeringsfremme og turisme, som i dag løftes af Copenhagen Capacity og Wonderful Copenhagen, kan komme under et meget betydeligt pres, når de 29 mio. kr. skal findes. Bekymringen skal også ses i lyset af, at der i dag anvendes ca. 50 mio. kr. af de regionale midler til at finansiere Copenhagen Capacitys og Wonderful Copenhagen's aktiviteter. Hertil kommer et statsligt tilskud på 17 mio. kr. til Wonderful Copenhagen, som ikke er medtaget i beregningen, og som der derfor tilsyneladende også er usikkerhed om.

IMI 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

Gammel Kongevej 1 · DK-1610 København V

10 JAN. 2005

Antal bilag 0 Akt.nr. 229

Anbefaling: finansieringsmodellen bør revideres og andre kriterier anvendes

Det er vores anbefaling, at regeringen bør genoverveje de kriterier, der lægges til grund for beregning af regionernes finansieringsbehov. De valgte kriterier i modellen vil begunstige udkantsområder og mere tilbagestående områder på bekostning af Hovedstaden. Således vil kriterierne, der sigter på at tage højde for regionernes geografiske struktur og erhvervsstrukturen, begunstige de øvrige regioner i udregningen af finansieringsbehovet.

Frem for at valget af kriterier tilsyneladende tager afsæt i et ønske om en økonomisk omfordeling mellem regionerne, bør modellen tage bedre højde for den konkurrencesituation, som bl.a. Region Hovedstaden befinder sig i internationalt og den betydning, som regionen har for Danmark som helhed hvad angår vækst og beskæftigelse.

Reformen skal styrke regionernes konkurrencekraft

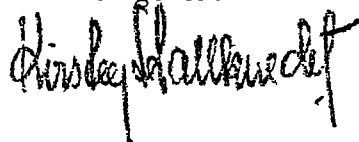
Vi har noteret os, at Hovedstaden allerede i kraft af den geografiske udstrækning af den nye region vil blive negativt berørt af strukturreformen. Det foreliggende lovforslag om regionernes finansiering gør det endnu sværere at bevare optimismen omkring Region Hovedstadens muligheder i den nye struktur.

Det er vores opfattelse, at lovforslaget om finansieringen af regionernes udviklingsopgaver vil have negative konsekvenser for Hovedstadens mulighed for at fastholde og styrke sin internationale konkurrencesituation.

Det er betænkeligt, at regeringen indirekte vil gennemføre en finansieringsmodel, som ikke vil være udgiftsneutral set fra Hovedstadens synspunkt, men også gøre det vanskelige at fastholde den positive udvikling, som Hovedstaden er inde i. Vi kan frygte, at eksistensgrundlaget for Copenhagen Capacity og Wonderful Copenhagen vil blive truet. Det er paradoksalt, at regeringen tilsyneladende ønsker at reducere midlerne til indsatsen i en region, som bidrager til at trække mange investeringer og turister til Danmark.

Det er tankevækkende, at økonomisk omfordeling tilsyneladende prioriteres højere end vækst i samfundet. Vores anbefaling er derfor, at regeringen ændrer på beregningsgrundlaget i lovforslaget for derved at sikre, at regionen kan løfte de udviklingsopgaver, som er nødvendige for regionens konkurrencekraft og Danmarks fortsatte vækst og udvikling.

Med venlig hilsen

Kirsten Stallknecht
Bestyrelsesformand
Wonderful Copenhagen

Hans Ejvind Hansen
Bestyrelsesformand
Copenhagen Capacity

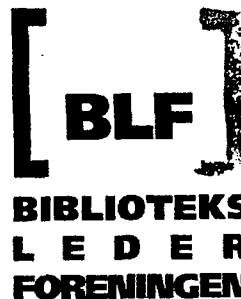

Lars Bernhard Jørgensen
Administrerende direktør
Wonderful Copenhagen

O. Rolf Larssen
Direktør
Copenhagen Capacity

Kopi af dette brev er sendt til Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Fmd. Jørgen Bartholdy
Skanderborg Bibliotek
Parkvej 10 B
8660 Skanderborg
Tlf. 8652 0933
Fax 8752 5281
jbbib@skanderborg.dk
Giro 5 13 52 14

Kulturministeriet
Nybrogade 2
Postboks 2140
1015 København K

INDGÅET I
- 9 JAN. 2005
1.Ø

Kopi til Anna, 2K

Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Kulturministeriets område

Bibliotekslederforeningen takker for muligheden for at kommentere ændringerne i en række love på kulturområdet, som vedrører udmøntningen af kommunalreformen.

Vi finder ændringerne fornuftige og relevante, og vil specielt være opmærksomme på, at nedlæggelsen af amterne vil stille de folkebiblioteker, der hidtil har udført opgaver for amtsinstitutioner som f.eks. gymnasier, i en ny situation i forbindelse med genforhandling af evt. kontrakter.

Da bibliotekslovens § 1 stk. 3 pålægger folkebibliotekerne en særlig informationsforpligtelse i forbindelse med statslig - og kommunal information og information om samfundsforhold i øvrigt, har Bibliotekslederforeningen desuden gennemlæst "Udkast til forslag til lov om borgerservicecentre", som vi finder interessant også i en bibliotekssammenhæng.

Denne forpligtelse har - især i de seneste år, hvor forsøg med digital forvaltning har givet helt nye muligheder for at yde hjælp til borgerne decentralt - medført, at en række folkebiblioteker, i samarbejde med de lokale kommuner, har oprettet særlige borgerbetjeningskranker, hvor der ydes vejledning til det offentlige generelt.

Det har de fleste steder været en succes. Ikke alene har folkebibliotekerne i kraft af deres almene informations- og it kompetencer på forhånd et godt overblik over det offentlige område på tværs af sektorerne. Folkebibliotekerne har desuden indhøstet en stor erfaring med brugerundervisning, ikke mindst i kraft af en omfattende kursusvirksomhed i forbindelse med de seneste års udvikling af digitale services og elektronisk selvbetjening. Endelig er folkebibliotekerne steder, hvor mange borgere kommer i forvejen, og de har derfor en åbningstid, der modsvarer behovene hos befolkningen.

Folkebibliotekerne er derfor også inddraget i diskussionerne om borgerservice generelt i flere sammenhænge.

Bibliotekslederforeningen savner en omtale af dette i lovforslaget og vil foreslå, at det indføres i bemærkningerne til lovforslaget stk 3: Anvendelsen i praksis af borgerservicecentre.

Skanderborg d. 06.01.05

Jørgen Bartholdy
Formand

IM 1 Ø.kt J.nr 2005-2413-465
10 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 228

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotholmsgade 10-12
1216 København K.

INDGÅET I
10 JAN. 2005

KULTORVET 16
POSTBOKS 1120
1009 KØBENHAVN K
TELEFON 33 11 15 12
TELEFAX 33 91 15 21
WWW.KOMMUNEKREDIT.DK
E-MAIL:KK@KOMMUNEKREDIT.DK

1.Ø

Dato 9. december 2004

J.nr. D-5128/hj

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har ved skrivelse af 1. december 2004 fremsendt udkast til forslag til ændring af Lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Kommuner i Danmark til høring.

Det fremgår af lovforslaget, at KommuneKredit efter gennemførelsen af kommunalreformen kan yde lån til regionerne, hvilket KommuneKredit er meget tilfreds med, idet muligheden for at optage lån i KommuneKredit vil reducere regionernes finansieringsomkostninger.

KommuneKredit går ud fra, at der ikke herudover er påtænkt ændringer i KommuneKredits udlånsvirksomhed, herunder at KommuneKredit ifølge de af Indenrigs- og Sundhedsministeriet godkendte vedtægters § 2 kan yde lån til selskaber/institutioner med kommunal hæftelse eller 100 pct. kommunegaranti. Bestemmelsen om, at KommuneKredit kan yde lån med garanti har været inkluderet i vedtægterne siden KommuneKredits stiftelse i 1899.

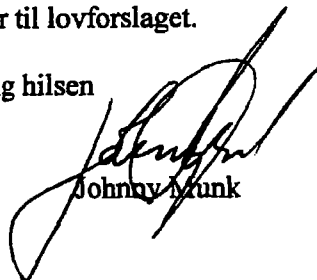
Det fremgår endvidere af lovforslagets § 3, at loven ikke gælder for Grønland og Færøerne.

KommuneKredit yder ikke lån til grønlandske - eller færøske kommuner og har ingen ønsker om at udstrække sine aktiviteter hertil. Dog bemærkes, at KommuneKredit i en længere årrække ydede lån til færøske kommuner mod statsgaranti, indtil denne mulighed ophørte i 1990. Der udestår lån ydet med statsgaranti med en samlet restgæld på 50,9 mio. kr. fordelt på 13 kommuner, hvoraf det sidste lån udløber i 2016. Lånene er uopsigelige fra KommuneKredits side. KommuneKredit går ud fra, at lovforslaget ikke tilsigter at påvirke gyldigheden eller statsgarantien for disse lån, men finder det ønskeligt, om der i lovforslagets bemærkninger optages en bekræftelse heraf.

Herudover har KommuneKredit ikke bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Søren Høgenhaven

Johnny Lyng

IM 1. Ø.kt

J.nr.

2005-2413465

10 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 221

INDGÅET I

-- 9 JAN. 2005

NOTAT

1.0

vedrørende

Indenrigs- og Sundhedsministeriets forslag til forpligtende kommunale samarbejder

1. Baggrund

Ved skrivelse af 1. december 2004 fremsendte Indenrigs- og Sundhedsministeriet udkast til forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder med anmodning om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger hertil.

Formålet med lovforslaget er at skabe rammerne for de forpligtende kommunale samarbejder, herunder at kommunalbestyrelserne i de udpegede grupper af kommuner samarbejder med virkning fra den 1. januar 2007, jf. lovforslagets s. 1.

Instituttet finder anledning til at fremkomme med kommentarer til lovforslagets § 7, stk. 1 og stk. 3 samt til § 7, stk. 5. I det følgende beskrives den gældende menneskeret på området, relevant dansk ret, hvorefter instituttet fremkommer med sin vurdering af foreneligheden mellem de nævnte bestemmelser i lovforslaget og menneskeretten.

2. Menneskeretten

Udveksling af personoplysninger mellem offentlige myndigheder er omfattet menneskerettens beskyttelse af privatlivet.

Det følger af art. 17 i FN Konvention om civile og politiske rettigheder og art. 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), at enhver har ret til respekt for sit privatliv.

Art. 8 har følgende ordlyd:

IM 1. Ø.kt. J.nr. *2005-2413-465*

10 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. *227*

Stk. 1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.

Stk. 2. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder

En supplerende beskyttelse af private personoplysninger findes i Europarådets Persondatabeskyttelseskonvention i art. 6.

Det er fastslået i praksis fra den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at *videregivelse* af personoplysninger fra en offentlig myndighed til en anden uden *samtykke* fra den berørte person kan være et indgreb i retten til respekt for privatlivet, uanset at oplysningerne er afgivet frivilligt, se f.eks. M.S. v. Sweden, 27/8/1997, pr. 35. For at et sådant indgreb er legitimt, skal udvekslingen af oplysningerne være foreskrevet ved lov, være objektivt begrundet i et sagligt formål og være nødvendig og proportional, jf. EMRK artikel 8, stk. 2.

Retten til respekt for sit privatliv efter EMRK artikel 8, stk. 1, indebærer efter omstændighederne ret til *aktindsigt* i det offentliges registeroplysninger vedrørende den person, som oplysningerne omhandler, hvis den pågældende har en legitim interesse heri, se blandt andet Gaskin v. Great Britain, 7/7/1989, pr. 49 og M.G. v. Great Britain, 24/9/2002. Det må antages på grundlag af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at statens oplysningspligt tillige kan omfatte oplysninger, som stammer fra interne arbejdsdokumenter, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med kommentarer, Per Lorenzen m.fl., 2. udgave, 2003, s. 389f. Vurderinger om aktindsigt i interne dokumenter efter forvaltningsloven, offentlighedsloven m.v., må derfor foretages med respekt for EMRK artikel 8.

3. Dansk ret

Videregivelse og samtykke

Det følger af forvaltningslovens § 28, stk. 1, at oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende ikke må videregives til en anden forvaltningsmyndighed. Videregivelse kan dog ske, hvis den, oplysningen angår, giver samtykke hertil, hvis andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, hvis videregivelsen sker til varetagelse af private eller

offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår, eller videregivelse er et nødvendigt led i sagens behandling eller er nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver, jf. § 28, stk. 2. Efter § 28, stk. 3, må andre fortrolige oplysninger ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde kun videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når det må antages, at oplysningerne vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe.

Efter persondatalovens § 8, stk. 2, må oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end de i persondatalovens § 7, stk. 1, nævnte, ikke videregives, med mindre blandt andet at den registrerede giver samtykke hertil, eller videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelsen m.v. § 8, stk. 3, omhandler alle følsomme oplysninger, som videregives af forvaltningsmyndigheder, der udfører inden for det sociale område. Bestemmelsen svarer i hovedtræk til forvaltningslovens § 28, stk. 2.

Sager rejst ved ansøgning

Det følger af forvaltningslovens § 29, stk. 1, at i sager, der rejses ved ansøgning, må oplysninger om ansøgerens rent private forhold ikke indhentes fra andre dele af forvaltningen eller fra en anden forvaltningsmyndighed. Oplysningerne kan dog udveksles, hvis ansøgeren giver samtykke hertil, hvis andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, eller hvis særlige hensyn til ansøgeren eller tredjemand klart overstiger ansøgerens interesse i, at oplysningerne ikke indhentes, jf. § 29, stk. 2. Forbudet mod videregivelse af oplysninger i medfør af forvaltningslovens 29, stk. 1, gælder således, i modsætning til forbudet i forvaltningslovens § 28, også for intern udveksling mellem en forvaltningsmyndigheds afdelinger, f.eks. internt i en kommune. Formålet hermed er, at ansøgeren skal have mulighed for selv at afgøre, om det er værd at ansøge om den pågældende ydelse eller lignende, når det samtidig medfører, at oplysningerne bliver tilgængelige for andre dele af samme forvaltningsmyndighed.

Aktindsigt

Udgangspunktet i forvaltningsloven er, at der er adgang til aktindsigt i en afgørelsessags dokumenter, hvis man er part i sagen, jf. forvaltningslovens § 9, stk. 1. Myndigheders interne dokumenter er dog som udgangspunkt undtaget herfra, jf. § 12, stk. 1.

I henhold til persondatalovens § 31, stk. 1, skal den dataansvarlige på begæring give en person oplysninger om, hvorvidt der behandles oplysninger om vedkommende. Ifølge persondatalovens § 32, stk. 2, kan oplysninger, der behandles for den offentlige forvaltning som led i administrativ

sagsbehandling, undtages fra indsigt retten i samme omfang som efter reglerne i offentlighedslovens §§ 2, 7-11 og 14. Det følger af offentlighedslovens § 7, at retten til aktindsigt som udgangspunkt ikke omfatter interne dokumenter.

4. Instituttets vurdering

4.1. Udveksling af oplysninger med andre myndigheder

Ifølge lovforslagets § 7, stk. 1 og 2 kan den bemyndigede kommunalbestyrelse og den delegerede kommunalbestyrelse uden den berørte borgers samtykke udveksle oplysninger, hvis de er fornødne for opgaveudøvelsen. De oplysninger, der kan udveksles, omfatter såvel ikke-fortrolige oplysninger, almindelige fortrolige oplysninger som følsomme oplysninger, jfr. lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.4.

Videregivelse af følsomme og andre fortrolige personoplysninger vil således kunne ske uden iagttagelse af det krav om overstigende offentlig interesse, kravet om nødvendighed eller væsentlighed, som er indeholdt i forvaltningslovens § 28, stk. 2 og 3. Ligeledes fraviges ved lovforslagets bestemmelse, de tilsvarende krav i persondatalovens § 8, stk. 2 og 3.

Om ansøgningssager fremgår det af lovforslagets 7, stk. 3, jf. stk. 1 og 2, at det skal det være muligt i sådanne sager for en bemyndiget og en delegerende kommunalbestyrelse at udveksle oplysninger om ansøgerens private forhold uden ansøgerens samtykke.

Konsekvensen af denne bestemmelse er, at såvel forbuddet som undtagelseskravene i forvaltningslovens § 29, stk. 1 og 2 tilsidesættes. Dette er tilstræbt, jfr. lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.4.

Lovforslaget udvider på denne måde området for forvaltningens adgang til at indhente og videregive personoplysninger uden samtykke i situationer, hvor der som led i opgavefordelingen sker en delegation af opgaveløsningen fra en kommunalbestyrelse til en anden.

Formålet med denne udvidelse er at medvirke til opfyldelse af det overordnede formål med forpligtende kommunale samarbejder, nemlig at opfylde forventningerne om kvalitet og effektivitet samt bæredygtighed i varetagelsen af de kommunale opgaver, jfr. lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.

Kernen i den menneskeretlige beskyttelse af privatlivet, der er indeholdt i EMRK art. 8, herunder af personoplysninger, udgøres dels af respekt for den menneskelige integritet, dels af respekt for den enkeltes ret til selvbestemmelse. Dertil kommer et generelt krav om gennemsigtighed i

regelgrundlag, samt om forudsigelighed med hensyn til konsekvenserne af regelanvendelsen. Bestemmelsen er dermed en grundlæggende forudsætning for en effektiv beskyttelse af en række andre rettigheder i et demokratisk samfund og bidrager således til sikring af borgernes retssikkerhed.

På et generelt og principielt plan fører lovforslagets adgang for forvaltningen til at fravige dansk rets samtykkekrav, kravet om overstigende interesse, nødvendighedskrav og væsentlighedskrav til, at der sker en reduktion af borgernes beskyttelsesniveau. Dette sker til fordel for en bæredygtig og effektiv opgaveløsning, herunder en effektiv udveksling af personoplysninger.

Set fra et borgersynspunkt, markerer dette en begrænsning af den beskyttelse af personoplysninger, som er fæstet i dansk ret, og af den grundlæggende selvbestemmelsesret og integritetsbeskyttelse, som er sikret i menneskeretten. Det betegner således – efter instituttets opfattelse – en udvikling mod begrænset frem for øget og effektiv beskyttelse af den enkelte borger.

Hvorvidt der i en konkret sag vil kunne statuere en krænkelse af EMRK art. 8, afhænger af, hvordan det i lovforslagets § 7, stk. 1 og 2 opstillede krav om *fornødenhed* vil blive anvendt og udviklet i praksis. Det vil her være afgørende, at den retlige standard udvikles i overensstemmelse med bemærkningerne, således at der i fornødenhedskravet indlæses et krav om et i opgaveudførelsen sagligt begrundet behov, et nødvendighedskrav samt et krav om iagttagelse af persondatalovens finalité-princip, jfr. herved bemærkningerne til § 7, stk. 1-3.

En sådan udfyldning af fornødenhedskravet vil efter instituttets vurdering opfylde de indgrebsbetingelser, som er opstillet i EMRK, art. 8, stk. 2. Dog under forudsætning af, at det i en konkret sag kan påvises, at udvekslingen af personoplysninger er nødvendig på grund af et påtrængende samfundsmæssigt behov (a pressing social need, jfr. Handyside 7/12 1976) og at udvekslingen i den konkrete sammenhæng er proportional.

4.2. Regler om aktindsigt / indsigtsret

Det følger af lovforslagets § 7, stk. 5, at interne arbejdsdokumenter, der videregives efter lovens regler, ikke mister deres interne karakter.

Udveksles der oplysninger i form af dokumenter m.v. mellem to myndigheder, for eksempel fra en statslig myndighed til en kommune eller mellem to kommuner, er udgangspunktet efter gældende ret, at dokumenterne mister deres status som interne dokumenter. Lovforslagets artikel 7, stk. 5, vil føre til, at en række dokumenter, der udveksles efter lovens regler, ikke længere mister deres interne karakter. Lovforslaget vil således føre til, at der sker en begrænsning i adgangen til egne

personoplysninger efter forvaltningslovens § 9, stk. 1, og persondatalovens § 31, stk. 1, i disse situationer.

Med lovforslaget åbnes således efter instituttets opfattelse for en begrænsning i borgernes adgang til egne personoplysninger – og dermed for de principielle problemstillinger i relation til borgerens rettigheder og retssikkerhed i et demokratisk samfund, som er angivet ovenfor under 4.1.

Om den generelle begrænsning i borgerens adgang til egne personoplysninger i konkrete sager vil føre til krænkelse af art. 8, vil afhænge af den konkrete vurdering, der foretages i forbindelse med en aktindsigtsanmodning. Efter menneskeretlig praksis kan interne dokumenter ikke *per se* unddrages aktindsigt, men må udleveres til ansøgeren, hvis han eller hun har en legitim interesse deri.

Det vil derfor efter instituttets vurdering være afgørende, at forvaltningen i vurderingen af konkrete anmodninger om indsigt lægger vægt på karakteren af borgerens interesse og omfanget af forvaltningens positive forpligtelse til at imødekomme borgerens behov. Dertil kommer en nøje vurdering af, om et afslag på aktindsigt i interne dokumenter er proportionalt.

I tilknytning hertil, er det instituttets vurdering, at det nugældende krav om, at parten skal have adgang til dokumenter vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse, ikke i alle situationer vil være foreneligt med menneskeretlig praksis. Et absolut væsentlighedskrav kan således ikke fastholdes, men må antages at skulle vige, hvis borgerens legitime interesser ud fra forpligtelses- og proportionalitetssynspunkter må anses at veje tungere.

5. Konklusion

Det er instituttets opfattelse, at det fremlagte forslag til Lov om forpligtende kommunale samarbejder med hensyn til § 7, stk. 1, 2 og 3 om udveksling af personoplysninger om rent private forhold samt § 7, stk. 5 om aktindsigt i interne arbejdsdokumenter, markerer en begrænsning af den beskyttelse af personoplysninger, som er fæstet i dansk ret, og af den grundlæggende selvbestemmelsesret og integritetsbeskyttelse, som er sikret i menneskeretten, tillige med menneskerettens kvalitetskrav til hjemmelsgrundlaget. Lovforslaget er således udtryk for en udvikling mod begrænset frem for øget beskyttelse af den enkelte borger.

For at opnå en effektiv beskyttelse af borgerens personoplysninger og adgang til disse, er det efter instituttets vurdering afgørende, at fornødenhedskravet i § 7, stk. 1 og 2 udfyldes og anvendes i

overensstemmelse med lovforslagets bemærkninger og under iagttagelse af menneskerettens særlige nødvendigheds- og proportionalitetskrav.

For så vidt angår aktindsigt i interne dokumenter, er det instituttets vurdering, at undtagelse af interne dokumenter fra aktindsigt og en absolut anvendelse af det nugældende væsentlighedskrav i forhold til faktiske oplysninger, vil kunne være uforeneligt med EMRK art. 8 i konkrete sager. Der må i tilknytning til sådanne aktindsigtsanmodninger foretages en vurdering af ansøgerens interesse i aktindsigt, der omfatter såvel karakteren af interessen, forvaltningens positive forpligtelse til at imødekomme denne samt en proportionalitetsvurdering.

Institut for Menneskerettigheder/Birgitte Kofod Olsen og Rikke Frank Jørgensen, 7. Januar 2005.

INDGÅET I

- 9 JAN. 2005

NOTAT

1.Ø

vedrørende

Indenrigs- og Sundhedsministeriets forslag til lov om kommunale borgerservicecentre

1. Baggrund

Ved skrivelse af 1. december 2004 fremsendte Indenrigs- og Sundhedsministeriet udkast til forslag til lov om kommunale borgerservicecentre med anmodning om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger hertil.

Formålet med lovforslaget er at fjerne uhensigtsmæssige juridiske barrierer, der efter lovgivningen er for borgerservicecentrenes varetagelse af administrative borgerbetjeningsopgaver for kommunen selv, for andre kommuner, for regionerne og for staten, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 1.

Instituttet finder anledning til at fremkomme med kommentarer til lovforslagets § 3, stk. 1, 2, 3 og 6, samt til § 3, stk. 5. I det følgende beskrives den gældende menneskeret på området, relevant dansk ret, hvorefter instituttet fremkommer med sin vurdering af foreneligheden mellem de nævnte bestemmelser i lovforslaget og menneskeretten.

2. Menneskeretten

Udveksling af personoplysninger mellem offentlige myndigheder er omfattet menneskerettens beskyttelse af privatlivet.

Det følger af art. 17 i FN Konvention om civile og politiske rettigheder og art. 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), at enhver har ret til respekt for sit privatliv.

Art. 8 har følgende ordlyd:

Stk. 1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.

Stk. 2. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder

En supplerende beskyttelse af private personoplysninger findes i Europarådets Persondatabeskyttelseskonvention i art. 6.

Det er fastslået i praksis fra den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at *videregivelse* af personoplysninger fra en offentlige myndighed til en anden uden *samtykke* fra den berørte person kan være et indgreb i retten til respekt for privatlivet, uanset at oplysningerne er afgivet frivilligt, se f.eks. M.S. v. Sweden, 27/8/1997, pr. 35. For at et sådant indgreb er legitimt, skal udvekslingen af oplysningerne være foreskrevet ved lov, være objektivt begrundet i et sagligt formål og være nødvendig og proportional, jf. EMRK artikel 8, stk. 2.

Retten til respekt for sit privatliv efter EMRK artikel 8, stk. 1, indebærer efter omstændighederne ret til *aktindsigt* i det offentliges registeroplysninger vedrørende den person, som oplysningerne omhandler, hvis den pågældende har en legitim interesse heri, se blandt andet Gaskin v. Great Britain, 7/7/1989, pr. 49 og M.G. v. Great Britain, 24/9/2002. Det må antages på grundlag af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at statens oplysningspligt tillige kan omfatte oplysninger, som stammer fra interne arbejdsdokumenter, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med kommentarer, Per Lorenzen m.fl., 2. udgave, 2003, s. 391. Vurderinger om aktindsigt i interne dokumenter efter forvaltningsloven, offentlighedsloven m.v., må derfor foretages med respekt for EMRK artikel 8.

3. Dansk ret

Videregivelse af oplysninger

Det følger af forvaltningslovens § 28, stk. 1, at oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende ikke må videregives til en anden forvaltningsmyndighed. Videregivelse kan dog ske, hvis den, oplysningen angår, giver samtykke hertil, hvis andet følger af lov eller

bestemmelser fastsat i henhold til lov, hvis videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundes hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår, eller videregivelse er et nødvendigt led i sagens behandling eller er nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver, jf. § 28, stk. 2. Efter § 28, stk. 3, må andre fortrolige oplysninger ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde kun videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når det må antages, at oplysningerne vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe.

Efter persondatalovens § 8, stk. 2, må oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end de i persondatalovens § 7, stk. 1, nævnte, ikke videregives, med mindre blandt andet at den registrerede giver samtykke hertil, eller videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundes hemmeligholdelsen m.v. § 8, stk. 3, omhandler alle følsomme oplysninger, som videregives af forvaltningsmyndigheder, der udfører inden for det sociale område. Bestemmelsen svarer i hovedtræk til forvaltningslovens § 28, stk. 2.

Sager rejst ved ansøgning

Det følger af forvaltningslovens § 29, stk. 1, at i sager, der rejses ved ansøgning, må oplysninger om ansøgerens rent private forhold ikke indhentes fra andre dele af forvaltningen eller fra en anden forvaltningsmyndighed. Oplysningerne kan dog udveksles, hvis ansøgeren giver samtykke hertil, hvis andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, eller hvis særlige hensyn til ansøgeren eller tredjemand klart overstiger ansøgerens interesse i, at oplysningerne ikke indhentes, jf. § 29, stk. 2. Forbudet mod videregivelse af oplysninger i medfører af forvaltningslovens 29, stk. 1, gælder således, i modsætning til forbudet i forvaltningslovens § 28, også for intern udveksling mellem en forvaltningsmyndigheds afdelinger, f.eks. internt i en kommune. Formålet hermed er, at ansøgeren skal have mulighed for selv at afgøre, om det er værd at ansøge om den pågældende ydelse eller lignende, når det samtidig medfører, at oplysningerne bliver tilgængelige for andre dele af samme forvaltningsmyndighed.

Aktindsigt

Udgangspunktet i forvaltningsloven er, at der er adgang til aktindsigt i en afgørelsessags dokumenter, hvis man er part i sagen, jf. forvaltningslovens § 9, stk. 1. Myndighedens interne dokumenter er dog som udgangspunkt undtaget herfra, jf. § 12, stk. 1.

I henhold til persondatalovens § 31, stk. 1, skal den dataansvarlige på begæring give en person oplysninger om, hvorvidt der behandles oplysninger om vedkommende. Ifølge persondatalovens §

32, stk. 2, kan oplysninger, der behandles for den offentlige forvaltning som led i administrativ sagsbehandling, undtages fra indsigt retten i samme omfang som efter reglerne i offentlighedslovens §§ 2, 7-11 og 14. Det følger af offentlighedslovens § 7, at retten til aktindsigt som udgangspunkt ikke omfatter interne dokumenter.

Udveksles der oplysninger i form af dokumenter m.v. mellem to myndigheder, for eksempel fra en statslig myndighed til en kommune eller mellem to kommuner, er udgangspunktet efter gældende ret, at dokumenterne mister deres status som interne dokumenter.

4. Instituttets vurdering

4.1. Udveksling af oplysninger med myndighederne

I følge lovforslagets § 3, stk. 1, og stk. 2, kan et borgerservicecenter og en ansvarlig myndighed udveksle oplysninger indbyrdes, hvis det er fornødent for varetagelsen af opgaven. Det følger endvidere af § 3, stk. 6, smh med stk. 1 og 2, at et borgerservicecenter, som varetager kommunale opgaver, kan udveksle oplysninger med en anden myndighed, når denne myndighed varetager opgaver, der sammen med de kommunale opgaver udgør et integreret sagsbehandlingsforløb.

De oplysninger, der kan udveksles, omfatter såvel ikke-fortrolige oplysninger, almindelige fortrolige oplysninger som følsomme oplysninger, jfr. lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 4.6.2.2.

Videregivelse af følsomme og andre fortrolige personoplysninger vil således kunne ske uden iagttagelse af det krav om overstigende offentlig interesse, kravet om nødvendighed eller væsentlighed, som er indeholdt i forvaltningslovens § 28, stk. 2 og 3. Ligeledes fraviges ved lovforslagets bestemmelse, de tilsvarende krav i persondatalovens § 8, stk. 2 og 3.

I ansøgningssager skal det efter lovforslagets § 3, stk. 3 være muligt for et borgerservicecenter at udveksle oplysninger om ansøgerens private forhold med en fagforvaltning i kommunen uden ansøgerens samtykke.

Konsekvensen af denne bestemmelse er, at såvel forbuddet som undtagelseskravene i forvaltningslovens § 29, stk. 1 og 2 tilsidesættes.

Lovforslaget udvider forvaltningens mulighed for at indhente og videregive personoplysninger uden samtykke i konkrete situationer. Det er anført i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, pkt. 4.6.2.1., at der altid bør kunne ske videregivelse i de pågældende situationer, og at det hverken

synes nødvendigt eller hensigtsmæssigt at indhente et samtykke, ligesom der ikke synes at være et behov for at foretage en konkret afvejning af modstående interesser.

I tilknytning til denne udvidelse finder instituttet anledning til at fremkomme med følgende menneskeretlige problemstillinger.

Kernen i den menneskeretlige beskyttelse af privatlivet, der er indeholdt i EMRK art. 8, herunder af personoplysninger, udgøres dels af respekt for den menneskelige integritet, dels af respekt for den enkeltes ret til selvbestemmelse. Dertil kommer et generelt krav om gennemsigtighed i regelgrundlag, samt om forudsigelighed med hensyn til konsekvenserne af regel anvendelsen. Bestemmelsen er dermed en grundlæggende forudsætning for en effektiv beskyttelse af en række andre rettigheder i et demokratisk samfund og bidrager således til sikring af borgernes retssikkerhed.

På et generelt og principielt plan fører lovforslagets adgang for forvaltningen til at fravige såvel dansk rets samtykkekrav, kravet om overstigende interesse, nødvendighedskrav som væsentlighedskrav til, at der sker en reduktion af borgernes beskyttelsesniveau. Dette sker for at fjerne u hensigtsmæssige juridiske barrierer for varetagelsen af administrative borgerbetjeningsopgaver.

Set fra et borgersynspunkt, markerer dette en begrænsning af den beskyttelse af personoplysninger, som er fæstet i dansk ret, og af den grundlæggende selvbestemmelsesret og integritetsbeskyttelse, som er sikret i menneskeretten. Det betegner således – efter instituttets opfattelse – en udvikling mod begrænset frem for øget og effektiv beskyttelse af den enkelte borger.

Hvorvidt der i en konkret sag vil kunne statueres en krænkelse af EMRK art. 8, afhænger af, hvordan det i lovforslagets § 3, stk. 1, 2 og 3 opstillede krav om *fornødenhed* vil blive anvendt og udviklet i praksis. Det vil her være afgørende, at den retlige standard udvikles således, at den omfatter et krav om et i opgaveudførelsen sagligt begrundet behov, et nødvendighedskrav samt et krav om iagttagelse af persondatalovens finalité-princip, jfr. persondatalovens § 5. En sådan udfyldning følger af udkast til lovforslag om forpligtende kommunale samarbejder, jfr. lovforslagets bemærkninger til § 7, stk. 1-3.

Den nævnte udfyldning af *fornødenhedskravet* vil efter instituttets vurdering opfylde de indgrebsbetingelser, som er opstillet i EMRK, art. 8, stk. 2. Dog under forudsætning af, at det i en konkret sag kan påvises, at udvekslingen af personoplysninger er nødvendig på grund af et

påtrængende samfundsmæssigt behov (a pressing social need, jfr. Handyside 7/12 1976) og at udvekslingen i den konkrete sammenhæng er proportional.

4.2. Regler om aktindsigt / indsigtsret

Det følger af lovforslagets § 3, stk. 5, at interne arbejdsdokumenter, der udveksles mellem et borgerservicecenter og en anden myndighed efter lovens regler, ikke mister deres interne karakter.

Lovforslagets § 3, stk. 5, vil føre til, at en række dokumenter, der udveksles mellem et borgerservicecenter og en anden myndighed efter lovens regler, ikke længere mister deres interne karakter. Lovforslaget vil således føre til, at der sker en begrænsning i adgangen til egne personoplysninger efter forvaltningslovens § 9, stk. 1, og persondatalovens § 31, stk. 1, i disse situationer.

En part har dog fortsat ret til at blive gjort bekendt med oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, der er af væsentlig betydning for sagens afgørelse, og som alene indeholdes i interne arbejdsdokumenter efter forvaltningslovens § 12, stk. 2, se forslaget almindelige bemærkninger, pkt. 4.7.2.

Med lovforslaget åbnes således efter instituttets opfattelse for en begrænsning i borgernes adgang til egne personoplysninger – og dermed for de principielle problemstillinger i relation til borgerens rettigheder og retssikkerhed i et demokratisk samfund, som er angivet ovenfor under 4.1.

Om den generelle begrænsning i borgerens adgang til egne personoplysninger i konkrete sager vil føre til krænkelse af art. 8, vil afhænge af den konkrete vurdering, der foretages i forbindelse med en aktindsigtsanmodning. Efter menneskeretlig praksis kan interne dokumenter ikke *per se* unddrages aktindsigt, men må udleveres til ansøgeren, hvis han eller hun har en legitim interesse deri.

Det vil derfor efter instituttets vurdering være afgørende, at borgerservicecentre og de kommunale myndigheder i vurderingen af konkrete anmodninger om indsigt lægger vægt på karakteren af borgerens interesse og omfanget af forvaltningens positive forpligtelse til at imødekomme borgerens behov. Dertil kommer en nøje vurdering af, om et afslag på aktindsigt i interne dokumenter er proportionalt.

I tilknytning hertil, er det instituttets vurdering, at det nugældende krav om, at parten skal have adgang til dokumenter vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse, ikke i alle situationer vil være foreneligt med menneskeretlig praksis. Et

absolut væsentlighedskrav kan således ikke fastholdes, men må antages at skulle vige, hvis borgerens legitime interesser ud fra forpligtelses- og proportionalitetssynspunkter må anses at veje tungere.

5. Konklusion

Det er instituttets opfattelse, at det fremlagte forslag til Lov om kommunale borgerservicecentre med hensyn til § 3, stk. 1, 2 og 3 samt i stk. 6 om udveksling af personoplysninger om rent private forhold samt § 3, stk. 5 om aktindsigt i interne arbejdsdokumenter, markerer en begrænsning af den beskyttelse af personoplysninger, som er fæstet i dansk ret, og af den grundlæggende selvbestemmelsesret og integritetsbeskyttelse, som er sikret i menneskeretten, tillige med menneskerettens kvalitetskrav til hjemmelsgrundlaget. Lovforslaget er således udtryk for en udvikling mod begrænset frem for øget beskyttelse af den enkelte borgers rettigheder og retssikkerhed.

For at opnå en effektiv beskyttelse af borgerens personoplysninger og adgang til disse, er det efter instituttets vurdering afgørende, at fornødenhedskravet i § 3, stk. 1, 2 og 3 udfyldes med et saglighedskrav, et nødvendighedskrav samt et krav om iagttagelse af persondatalovens finalitéprincip. I praksis vil det derudover være nødvendigt at påse, at nødvendighedsvurderingen skal indeholde en vurdering af det samfundsmæssige behov i at udveksle oplysninger og af, om udvekslingen af personoplysninger i den konkrete sammenhæng er proportional.

For så vidt angår aktindsigt i interne dokumenter, er det instituttets vurdering, at undtagelse af interne dokumenter fra aktindsigt og en absolut anvendelse af det nugældende væsentlighedskrav i forhold til faktiske oplysninger, vil kunne være uforeneligt med EMRK art. 8 i konkrete sager. Der må i tilknytning til sådanne aktindsigtsanmodninger foretages en vurdering af ansøgerens interesse i aktindsigt i interne dokumenter, der omfatter såvel karakteren af borgerens interesse, forvaltningens positive forpligtelse til at imødekomme denne samt en proportionalitetsvurdering.

BKO/RFJ

København, den 6. Januar 2005

Kopi til Lisa, 2.S.
Lise, STAB

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1016 København K

INDGÅET I

10 JAN. 2005

1.0

AFLEVERET

Hermed overbringes Dansk Psykolog Forenings høringssvar vedrørende udkast til lovkompleks i forbindelse med Strukturreformen.

Med venlig hilsen

Roal Ulrichsen
formand

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

10 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 226

Høringssvar til Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Høringssvar til Indenrigs- og Sundhedsministeriet vedrørende udkast til lovkompleks i forbindelse med Strukturreformen.

Foreningens udgangspunkt er, at de foreslåede kommunestørrelser er for små til at kunne sikre en tilstrækkelig faglig specialiseringsgrad på de psykologfaglige områder, samt at der lovgivningsmæssigt er ingen eller i bedste fald meget vage bestemmelser vedrørende psykologfaglig betjening af borgere med psykiske problemer, herunder i særlig grad børn og deres familier.

Dansk Psykolog Forening har derfor nogle bemærkninger af generel karakter, idet de vedrører lov om social service, folkeskoleloven og dele af sundhedslovgivningen.

Kommunernes størrelse

Regeringen og forligspartierne omkring den foreslåede kommunalreform har ønsket at ændre rammerne for varetagelsen af de offentlige opgaver og den offentlige service i Danmark. De overordnede formål har været at skabe større og mere bæredygtige kommuner. Det er ønsket at skabe regelforenkling og større klarhed i ansvaret for varetagelsen af de offentlige opgaver samt gøre det lettere og mere overskueligt for borgerne at henvende sig til den offentlige forvaltning.

Regeringen angiver, at den løbende udlægning af opgaver til kommunerne siden kommunalreformen i 1970 og borgernes stigende forventninger til kvalitet og effektivitet i den offentlige service har skabt behov for større kommuner. Der er også angivet, at nye større kommuner vil mindske behovet for kommunale samarbejder, og at der derved vil blive skabt grundlag for en mere klar ansvarsfordeling og dermed en mere overskuelig forvaltningsstruktur for borgerne. Desuden vil vilkårene for den demokratiske kontrol og den tværgående prioritering af opgaverne blive forbedret.

Disse synspunkter og intentioner er Dansk Psykolog Forening enig i. Men med de kommunestørrelser, regeringen lægger op til, finder foreningen ikke, at skridtet bliver taget fuldt ud til, at intentionerne kan indfries.

Der lægges op til, at kommuner helt ned til størrelser med 20.000 indbyggere kan fungere som selvstændige kommuner. Kommuner med under 20.000 indbyggere forpligtes til at indgå i kommunale samarbejder i opgavevaretagelsen på visse områder.

Befolkningsgrundlaget er afgørende for kommunens mulighed for at kunne etablere den nødvendige psykologfaglige specialiseringsgrad. Opgaverne går fra de enkle til de specialiserede, fra generelle opgaver til sager af stor indgribende betydning for den enkelte borger. Selv med den eksisterende fordeling er det vanskeligt for kommuner på 20.000 indbyggere at løfte opgaverne. Med den foreslåede udlægning af yderligere og ofte mere specialiserede opgaver skærpes kravene til kommunens vilje til at sikre den fornødne specialiseringsgrad og evne til at kunne opretholde de nødvendige faglige miljøer for en optimal opgavevaretagelse.

Dansk Psykolog Forening har gennem årene haft meget tæt kontakt til sine medlemmer og de kommunale arbejdsgivere. Det er foreningens opfattelse og erfaring, at det kræver kommuner med

